

Cuvântul lui Dumnezeu

Misterul omului

O selecție de revelații divine primite prin intermediul "Cuvântului interior" de Bertha Dudde. Primite în mod profetic și scrise în conformitate cu promisiunea din Ioan 14:21.

Traducere realizată de Ion Chincea

Publicată de prietenii Noii Revelații

Hans-Willi Schmitz
St. Bernardinstr. 47
47608 Geldern-Kapellen
Germany

++++++

Aceste scrieri sunt interconfesionale. Ele nu urmăresc să racoleze în cadrul niciunei afiliere religioase creștine și nici nu urmăresc să recruteze în cadrul vreunei comunități religioase. Singurul lor scop este de a face accesibil oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu, pe care El ni-l dă în zilele noastre - conform promisiunii Sale din Ioan 14:21- făcându-l accesibil oamenilor.

++++++

Sursa: <https://www.bertha-dudde.org/ro>

Conținut

6852 (20-a aniversare) "La început a fost Cuvântul...."	3
8020 Cunoașterea scopului și a motivului vieții pământești.....	4
7100 Viața pământească este un scop în sine sau un mijloc pentru atingerea unui scop.....	5
8566 Procesul de creație și de apostazie a ființelor.....	7
7770 Cauza și originea creației.....	8
8613 Creația este lucrarea lui Dumnezeu.....	9
2494 Materie și spirit.....	10
7098 Totul are un sens și un scop.... Dăunători.... Buruieni.....	11
7800 Cursul de dezvoltare pe Pământ.....	12
2775 Întruparea.... Puterea motrice.... Etapele preliminară.....	13
8235 A evoluat omul sau a fost o creație nouă?.....	14
6647 Ce este sufletul.....	15
7569 Conștiința Eu-lui Spiritului Primordial.....	16
2344 Sufletul - purtător al tuturor lucrărilor de creație.....	17
3661 Munca sufletului.....	17
7656 Sufletul va culege ceea ce a semănat.....	18
1874a Nemurirea sufletului.....	19
1874b Nemurirea sufletului.....	19
0716 Transmigrația oricărei forme este necesară.... (Microcosmos?).....	20
4757 Trup, suflet și spirit.... Explicație.....	21
1618 Sufletul.... Scânteia spirituală din om.....	21
7698 Vocea conștiinței.....	22
7837 Liberul arbitru.....	23
5557 Sarcina pământească: Decizia voinței.... Lupta greșită.....	24
2489 Voință și faptă.... Responsabilitate.....	25
3901 Binele și răul.... Legea din veșnicie.....	25
6513 Ispășirea vinovăției prin Hristos.....	26
5594 Admonestare serioasă și avertisment față de ceea ce este efemer.....	27
5705 Avertisment serios....Atitudine materialistă.....	28
4357 Căsătoria.... În fața lui Dumnezeu și a lumii.....	28
2795 Voința pentru urmași.... Suflete în așteptare.....	29
6100 Destinul ființei umane.... Dorința de adevăr.....	30
9009 Adevărata casă a a omului.....	31
7581 Nivelul minim spiritual provoacă schimbarea radicală a Pământului.....	32
5961 Legătura iubirii divine.....	32

(20-a aniversare) "La început a fost Cuvântul...."

B.D. Nr. 6852

15. iunie 1957

La început era Cuvântul și Cuvântul va fi în vecii vecilor. Cuvântul este revărsarea iubirii Mele, este legătura de la Mine către toate lucrurile create care, în conștiința Eu-lui lor, doresc legătura

cu Mine.... Căci numai această dorință, voința de a Mă asculta, are ca rezultat capacitatea unei ființe de a se simți atinsă de puterea de iubire a Cuvântului.... Cuvântul oferă ființei dovada existenței unei alte Ființe care îi vorbește astfel.... Cuvântul a ieșit din Mine când ființa a ieșit din Mine în viață. Am dat ființei capacitatea de a auzi ceva în sine, asemeni unui cuvânt.... ca un gând format.... și care acum îi dovedea prezența unei a doua Ființe care dorea să comunice cu ea.... Numai ființa "creată" avea nevoie de Cuvântul Meu și de aceea se spune: La început a fost Cuvântul.... Eu Însuși Sunt din eternitate, însă, atâta timp cât nu exista o ființă în afara Mea, nici Cuvântul Meu nu avea nevoie să răsune: Dar ființa creată trebuia să fie abordată de Mine pentru a-i spori fericirea. Ea nu Mă putea vedea, dar trebuia să Mă poată auzi, să poată participa la gândurile Mele care, prin urmare, răsuna în ea ca "cuvinte" și care stimulau ființa însăși să gândească din nou, să își elibereze activitatea facultății de gândire și a voinței sale.... Fiindcă ființa a fost plasată în afara Mea ca fiind independentă, dar ar trebui să fie, de asemenea, capabilă să rămână în contact constant cu Mine prin schimbul de gânduri care au fost exprimate prin "Cuvânt". O iubire de nedescris M-a umplut atunci când am creat ființe care erau o imagine a Mea, iar dorința de a Mă comunica cu aceste ființe M-a determinat să Mă adresez lor și să le fac cunoscută iubirea Mea. Ca urmare, au simțit și ele legătura cu Ființa Care i-a iubit peste măsură.... Astfel, iubirea Mea sub forma Cuvântului Meu s-a revărsat în aceste ființe, iar ele au putut să-Mi întoarcă iubirea, pentru că erau produse ale iubirii Mele, astfel că ele însele erau "iubire" în natura lor fundamentală.... Astfel, ele au putut, de asemenea, să înțeleagă Cuvântul Meu și să îl întoarcă din nou. Ele au fost la fel de capabile să schimbe gânduri unele cu celălalte prin intermediul Cuvântului.... dar întotdeauna au fost mai întâi gândurile care le curgeau de la Mine sub forma Cuvântului.... Căci Cuvântul a luat naștere din Mine, Eu Însuși fiind Cuvântul din veșnicie.... Puterea atotcuprinzătoare care este iubire în Sine. Iar Cuvântul va exista pentru eternitate.... Eu sunt din eternitate.... Cuvântul a avut un început, dar va rămâne pentru eternitate, pentru că ființa pe care am creat-o nu poate dispărea și, astfel, Mă voi adresa veșnic acestei ființe și o voi face fericită, pentru că puterea Mea de iubire curge veșnic spre ființă, care o atinge și o face fericită sub forma Cuvântului Meu. Eu Însuși sunt Cuvântul și Mă dovedesc creațiilor Mele vii prin Cuvânt. Ele Mă pot auzi chiar dacă nu Mă pot vedea și pot simți că Eu Însuși Mă adresez lor.... Dumnezeu și Creatorul lor din veșnicie, a cărui infinită iubire părintească se exprimă în așa fel încât se dovedește o legătură între Creator și creat, între Tatăl și copilul Său. Iar Cuvântul va răsuna în veșnicie, căci iubirea pentru cel creat nu poate trece, și astfel și creaturile vor trăi constant această iubire.... Voi vorbi întotdeauna copiilor Mei, voi lăsa Cuvântul Meu să răsune în infinit, nu Mă voi adresa doar ființelor spirituale care stau în lumină, ci voi vorbi și oamenilor de pe Pământ care încă nu cunosc prea multe despre iubirea infinită a Tatălui pentru copiii Săi.... Atunci Mă voi folosi de o ființă umană care se unește voluntar cu Mine și care, prin urmare, Mă servește ca un instrument.... Căci toți oamenii vor ști că Eu Sunt și vor avea dovada acestui lucru sub forma Cuvântului Meu, emanația divină imprimată a iubirii.... Dar dacă ei se lasă abordați de Mine, dacă cuvântul Meu le atinge inimile, este doar rezultatul bunăvoinței, pe care nu vreau să o câștig în mod obligatoriu.... Dar oricine are bunăvoință Mă recunoaște și pe Mine Însuși în Cuvânt și oricine se lasă conștient să se adreseze Mie a primit și iluminarea Mea de iubire, care nu va rămâne niciodată fără efect.... Și binecuvântat este cel care se lasă conștient să fie abordat de Mine.... Căci el intră de bună voie în sfera Mea de iubire, iar iubirea Mea va curge neîntrerupt către el și va intra din nou în acea stare în care Mă aude mereu și mereu, pentru că s-a unit din nou intim cu Mine....

Amin

Cunoașterea scopului și a motivului vieții pământești....

B.D. Nr. 8020

16. octombrie 1961

Trebuie să știți întotdeauna că existența voastră ca ființă umană pe Pământ are un motiv și un scop.... Nu ați fost puși în lume de Creator dintr-un capriciu, ci procesele spirituale au stat la baza creării voastre, procese care au avut loc în împărăția spiritelor cu o perioadă de timp de neconceput. În această împărăție a avut loc o schimbare în rândul ființelor pe care voința Mea de iubire le scosese din Mine.... A fost răsturnată legea ordinii, în care trebuia să se miște tot ceea ce era perfect.... Ființele

perfecte s-au transformat în opusul lor, au ieșit din legea ordinii și au devenit imperfecte.... însă această schimbare de ființă a avut loc prin voință liberă, adică voința ființelor s-a răzvrătit împotriva ordinii existente, s-a răzvrătit împotriva Mea ca Dumnezeu și Creator al lor, pe care totuși Îl recunoșteau pentru că se aflau în lumina cunoașterii. Acest proces din împărăția spiritelor este, prin urmare, motivul existenței voastre ca ființă umană pe acest Pământ.... Pentru că voi sunteți această ființă spirituală care M-a părăsit de bunăvoie, voi sunteți acele ființe care au ieșit odată din Mine în cea mai înaltă perfecțiune și care și-au transformat ființa de bunăvoie în opusul liberului lor arbitru.... voi sunteți acele spirite căzute.... Dar între apostazia voastră față de Mine și existența voastră ca ființă umană se află eternități.... timpuri infinite de lungi în care ființa căzută a trebuit să treacă printr-un proces de schimbare, în care a fost expusă unor suferințe și chinuri de nedescris, în care s-a dezvoltat încet, din cele mai profunde adâncuri, din nou ascendent, întotdeauna sub îndrumarea Mea. Căci nimic nu rămâne veșnic separat de Mine ceea ce și-a avut originea în Mine.... Și astfel veți ajunge într-o zi la stadiul de dezvoltare în care veți păși pe Pământ ca ființă umană pentru a parcurge ultima scurtă distanță până la ieșirea voastră.... pentru a realiza în mod liber întoarcerea la Dumnezeu și Tatăl vostru de care v-ați îndepărtat cândva printr-o voință greșit orientată.... Dacă vă veți privi existența umană în acest mod, atunci veți învăța să înțelegeți cât de semnificativă este ea pentru voi; nu veți mai considera viața pământească ca pe un scop în sine, ci ca pe un mijloc pentru un scop și o veți trăi în mod conștient. Dar este dificil să te convingi să crezi că nu ești doar un simplu capriciu al Dumnezeului și Creatorului tău.... Căci nu aveți nicio dovadă pentru ceea ce vă dezvoltă. Dar ar trebui să vă gândiți măcar o dată cu seriozitate că voi înșivă și tot ceea ce vă înconjoară sunteți opere miraculoase, care nu au putut să fi luat naștere în mod arbitrar.... iar prin contemplare serioasă ar trebui să recunoașteți și voi un Dumnezeu și Creator și să vă convingeți că nimic nu este lipsit de scop și că, prin urmare, și viața voastră pământească trebuie să servească unui scop.... Și ar trebui să încercați să vă conectați cu Puterea Creatoare pe care ați recunoscut-o acum, ceea ce este întotdeauna posibil prin gânduri, prin rugăciune și prin activitate iubitoare.... Iar în legătura cu Mine va străluci în curând o lumină pentru voi, va străluci foarte curând o licărire de cunoaștere pe care o dețineți odinioară în deplină măsură.... Iar lumina din voi va străluci tot mai puternic cu cât veți căuta mai intim contactul cu Mine, și vă veți îndeplini scopul vieții voastre pământești: Veți realiza transformarea în liberul arbitru.... re-transformarea ființei voastre spre perfecțiune, care a fost starea voastră la început.... Veți aprinde scânteia de iubire din voi și o veți transforma într-o flacără strălucitoare, iar aceasta înseamnă la fel de mult ca și faptul că ați reintrat în legea ordinii eterne în care trebuie să se miște tot ceea ce este perfect. Și veți putea să finalizați un proces de dezvoltare care durează o eternitate cu succesul de a fi acceptat din nou ființa Mea primordială.... de a vă fi modelat în iubire și de a fi din nou ființe divine de perfecțiune, ceea ce ați fost la început.... Acesta este scopul vieții voastre pământești, care ar trebui să vă conducă la o viață conștientă, pentru ca ultima etapă a procesului infinite de lung de dezvoltare să aducă ființei succesul de a pleca de pe acest Pământ ca ființă complet spiritualizată în toată perfecțiunea și de a putea intra în împărăția de lumină și fericire din care a provenit cândva....

Amin

Viața pământească este un scop în sine sau un mijloc pentru atingerea unui scop....

B.D. Nr. 7100

23. aprilie 1958

Pășirea pe Pământ ca ființă umană nu ar avea o justificare corectă dacă ar fi doar un scop în sine.... sau chiar, voi, oamenii, ați găsi cu greu o justificare corectă pentru aceasta, pentru că vedeți prea clar marea diversitate a destinelor umane și de fiecare dată s-ar ridica în voi întrebarea ce scop ar putea ieși cu adevărat dintr-o viață dificilă, tristă, mizerabilă. Dar ați putea găsi imediat un răspuns dacă nu ați vedea viața ca pe un scop în sine, ci ca pe un mijloc pentru un scop. Dacă soarta pământească a fiecăruia ar fi aceeași, dacă viața pământească a fiecăruia ar consta în armonie, în lipsa de griji, în bucurii și fericire pământească, puțin diferită de viața semenilor, atunci cu siguranță ați putea să vă amăgiți crezând că nu există un scop mai profund la baza vieții pământești decât cel al vieții înseși. Dar, de îndată ce vă veți gândi serios la aceasta, nu veți fi mulțumiți cu o astfel de

explicație.... veți căuta un motiv mai profund și îl veți găsi cu siguranță, pentru că este necesară o singură întrebare din partea voastră pentru a primi un răspuns. Iar această întrebare ar trebui să fie pusă de toți oamenii.... Pentru că, într-adevăr, nu atestă inteligență sau o activitate intelectuală corectă dacă o persoană se mulțumește să treacă prin viață doar ca un capriciu al Creatorului, căci orice persoană care pretinde a fi considerată inteligentă cu greu și-ar folosi timpul și forțele pentru a lăsa să se nască lucruri care sunt complet inutile.... și la fel de puțin ar vrea să se considere o creatură complet inutilă care are doar un singur scop de a se menține.... dar care, astfel, nu poate determina durata existenței sale.... Viața pe Pământ este un scop în sine sau un mijloc pentru un scop?.... Ridicarea acestei întrebări în interiorul vostru ar putea fi foarte satisfăcătoare pentru cel care nu poate crede. Voi, oamenii, nu sunteți nicidecum obligați să credeți orbește, pentru că o astfel de credință oarbă nu are nicio valoare. Dar vă puteți folosi intelectul, vă puteți gândi în toate direcțiile la ceea ce vi se cere să credeți.... Puteți ajunge printr-un gând la un rezultat care vi se pare acceptabil și puteți fi siguri că toată munca de gândire va fi de asemenea binecuvântată dacă se aplică la o cunoaștere mai profundă.... cunoașterea a ceea ce este încă ascuns de voi, oamenii, dar care nu trebuie să rămână ascuns de voi. A pătrunde scopul vieții pământești ca ființă umană este o astfel de cunoaștere, căci ea aparține domeniului a ceea ce nu se poate dovedi, dar poate totuși să facă o persoană fericită de îndată ce se străduiește serios să o atingă. Căci atunci vor apărea tot mai multe întrebări în ființa umană, de îndată ce aceasta a realizat că viața ca ființă umană este doar un mijloc pentru a ajunge la un scop.... Ea va încerca să deslușească adevăratul scop și acum își va recunoaște și propria sarcină, nu se va mai mulțumi doar cu preocuparea pentru viața pământească, va învăța să privească toate întâmplările și experiențele ca fiind legate de un scop.... și acum va găsi și va urmări și o atitudine spirituală care îi va fi extrem de satisfăcătoare.... (23.4.1958) Abia odată cu conștientizarea scopului vieții pământești începe viața conștientă a ființei umane, căci numai atunci gândirea sa va fi îndreptată spre un scop pe care caută să-l atingă, numai atunci ea însăși va da o mână de ajutor pentru a realiza lucrarea sufletului, numai atunci scopurile pământești vor trece în plan secundar, deși va putea să-și stăpânească viața pământească și cu ajutorul lui Dumnezeu, Care binecuvântează o astfel de atitudine față de viață și care îi va dezvălui mereu și mereu aspecte noi, care să-i ocupe gândirea și să o conducă în sus. O viață pământească cu un scop nu poate fi trăită niciodată în zadar, ea trebuie să aibă ca rezultat succesul spiritual, în timp ce o persoană pentru care viața este doar un scop în sine nu va obține niciun câștig spiritual. De îndată ce va fi dispusă să iubească, întrebările despre scopul real al vieții sale pământești vor apărea de la sine, iar atunci va avea loc și o schimbare de gândire.... Dar dacă îi lipsește dorința de a iubi.... ceea ce este de obicei cazul celor care nu au recunoscut încă scopul vieții pământești.... atunci nu se poate vorbi de o dezvoltare ascendentă, atunci sufletul ființei umane va rămâne așa cum era la începutul întrupării sale, atunci calea pământească va fi fost parcursă complet în zadar, atunci se va fi pierdut un mare har care i-ar fi putut aduce cel mai înalt succes.... Dar este posibil ca fiecare ființă umană să ajungă la această conștientizare că parcurge calea pe Pământ pentru un scop, deoarece fiecare ființă umană posedă capacitatea de a gândi, deoarece poate să ia în considerare un gând în comparație cu altul, astfel este capabilă să judece pentru sine. Și cu o gândire serioasă ar ajunge cu siguranță la această cunoaștere, deoarece poate recunoaște și o anumită finalitate într-o ordine legală în creația naturii, pe care ar trebui să o aplice și la sine, ca operă de creație cea mai dezvoltată.... în caz contrar, gândirea sa ar fi cu adevărat foarte limitată, o viziune care nu poate fi descrisă ca fiind inteligentă.... Ființa umană poate dobândi cunoașterea unui scop al vieții pământești, altfel nu i s-ar putea cere nici o responsabilitate cu privire la modul în care a folosit această viață pământească. Deși o astfel de responsabilitate este negată de oamenii care nu vor să recunoască scopul vieții pământești, există suficiente dovezi în creația naturală că legile naturii, ordinea divină, nu pot fi încălcate fără consecințe și, prin urmare, ființa umană trebuie să accepte și ea o anumită ordine, trebuie să se simtă inclusă în această lege a ordinii. Și astfel, ea nu-și poate modela viața în mod arbitrar, fără nicio responsabilitate față de Cel care a permis ca totul să ia naștere, în schimb trebuie să încerce să se alinieze la legea ordinii divine. Ea trebuie să recunoască un Legiutor, atunci se va simți responsabilă și față de acest Legiutor. Dacă acest Legiutor nu este recunoscut, ființa umană se simte liberă de orice responsabilitate față de un Domn, atunci este evident că ea se află încă sub puterea care se opune lui Dumnezeu, deoarece această putere va încerca întotdeauna să influențeze ființa umană în

așa fel încât viața pământească să nu-i aducă niciun progres, ca orice credință în scopul și obiectivul existenței pământești să se stingă, astfel încât această putere însăși să o poată păstra pentru sine din nou pentru veșnicie....

Amin

Procesul de creație și de apostazie a ființelor....

B.D. Nr. 8566

22. iulie 1963

Credeți-Mă că sunt extrem de încântat să vă instruiesc atunci când recunosc dorința voastră de cunoaștere a adevărului, căci numai lumina emană de la Mine și această lumină strălucește prin întuneric.... Dar voi vă aflați încă într-o zonă fără lumină, unde lumina trebuie să vă fie furnizată până când veți fi atât de plini de ea încât să o puteți radia voi înșivă din nou.... Dar voi sunteți gata să primiți raza de lumină de la Mine de îndată ce veți dori clarificări cu privire la zonele voastre încă lipsite de lumină.... Și atunci vă pot și Eu ilumina, vă pot pune încet-încet din nou în starea de cunoaștere și vă pot introduce într-o cunoaștere care vă face fericiți. Și va deveni lumină în voi, veți ști de unde ați venit și care este scopul vostru final.... Această cunoaștere vă poate fi oferită doar de către Mine Însuși, care v-am creat pentru plăcerea Mea.... Voi ați ieșit din Mine Însuși.... Forța iubirii Mele a produs din Mine creaturi care Îmi corespundeau Mie Însuși, care erau ființe independente.... pe care le-am creat ca miniaturi ale Mele. Am dat viață acestor creații, adică au fost capabile să creeze și să lucreze la fel ca Mine, au putut, de asemenea, să-mi audă vocea și, prin urmare, au știut și despre Mine Însuși ca Dumnezeu și Creatorul lor, și Mi-au fost devotate cu credință și extrem de fericite.... Dar voi, oamenii, știți foarte puțin sau chiar nimic despre împărăția spiritelor binecuvântate de odinioară.... Dar această împărăție a fost creată deocamdată când am vrut să Mă recunosc în imagini, când Mi-am creat vase în care să-Mi pot turna dragostea Mea.... Căci acesta a fost motivul pentru care au fost create ființele spirituale, că iubirea Mea infinită a vrut să se dăruiască, că a vrut să se reverse în ființe asemănătoare care, în perfecțiunea lor, Mi-au pregătit o fericire inimaginabilă.... Pentru plăcerea Mea, am creat o lume spirituală cu ființe vii, am însuflețit-o cu creații de cea mai minunată natură și M-am bucurat de fericirea acelor ființe cărora le-am pregătit o astfel de fericire pentru că iubirea M-a îndemnat să fac acest lucru, care a fost și este elementul Meu primordial.... De nesfârșite ori această lume spirituală a existat în armonia și uniunea cea mai intimă a tuturor ființelor cu Mine, Creatorul și Susținătorul lor.... De nenumărate ori aceste ființe au fost aliniate cu Mine în voința și în iubirea lor.... Căci prima ființă creată, pe care Eu Însuși am evidențiat-o în toată perfecțiunea, Mi-a fost devotată în iubire profundă și a găsit o fericire nelimitată în crearea de ființe mereu noi pe care voința ei le-a chemat la existență folosind puterea de la Mine.... așa cum era și voința Mea, căci iubirea pe care acea ființă o simțea pentru Mine a avut ca rezultat aceeași voință dirijată și astfel nimic nu era dizarmonios în lumea spirituală, nu exista nimic care să contrazică voința Mea, era o lume a fericirii nelimitate, căci toate ființele erau pline de lumină și putere și puteau crea după propria lor voință.... care era și voința Mea atâta timp cât forța iubirii Mele pătrundea în toate creațiile Mele.... Dar această stare perfectă nu a durat.... Pentru că nu am legat ființa prin voința Mea, am dat fiecărei ființe individuale liberul arbitru ca semn al divinității sale.... Și acest liber arbitru a fost dat și primei ființe create.... Lucifer.... și el a abuzat de el.... Lucifer, prin liberul arbitru, putea totuși să dorească același lucru ca și Mine Însuși, și ar fi fost și ar fi rămas fericit pe termen nelimitat și veșnic.... Dar el a abuzat de libertatea voinței sale și a dirijat-o greșit, ceea ce a dus la o revoluție spirituală de o amploare pentru care voi, oamenii, nu puteți găsi nici un pic de înțelegere.... Dar voi, oamenii, sunteți produsul acestei foste revoluții spirituale.... Prima ființă creată, Lucifer, cu care am avut un contact constant prin intermediul Cuvântului, a posedat capacitatea de a gândi, ca toate ființele create, și, prin urmare, a fost, de asemenea, capabil să dea Cuvântului Meu un sens greșit.... El poseda liberul arbitru și, prin urmare, a fost, de asemenea, capabil să îi schimbe direcția sensului. A fost capabil să iasă din legea ordinii eterne și să stabilească concepte complet greșite și, astfel, să provoace confuzie mentală în sine, precum și în ființele care i s-au alăturat, ceea ce a avut consecințe extrem de grave.... Și a transferat, de asemenea, gândirea sa greșită ființelor care au apărut din voința sa cu ajutorul forței Mele.... A apărut o rebeliune generală împotriva Mea, ființele Mi s-au împotrivit, nu au mai acceptat

iluminarea Mea de iubire fără rezistență și astfel au devenit slăbite și, de asemenea, fără lumină.... S-au răzvrătit împotriva legii ordinii eterne, gândurile lor au mers pe propriile lor căi.... Un haos incredibil a apărut în armata de spirite create inițial, care trebuiau acum să decidă cui voiau să aparțină.... ceea ce a dus apoi la apostazia a nenumărate ființe față de Mine. Cu toate acestea, Eu nu am împiedicat toate acestea, pentru că am văzut în ele doar o cale care ducea la o beatitudine și mai mare decât am putut pregăti pentru ființele "create".... care, cu siguranță, emanau din Mine în toată perfecțiunea, dar care, cu toate acestea, nu au fost niciodată decât "operele" Mele.... Acum, după apostazia față de Mine, ele au avut ocazia să se întoarcă din nou ca "copii", ceea ce a depășit cu mult beatitudinea lor, deoarece numai voința liberă trebuie să determine întoarcerea la Mine ca "copil", dar atunci ființa este complet independentă de Mine, de puterea și de voința Mea, însă se va mișca în întregime în voința Mea, deoarece a intrat complet în voința Mea prin perfecțiunea sa.... Voi, oamenii, vă găsiți pe această cale de întoarcere la Mine atunci când pașiți pe Pământ și, dacă sunteți de bunăvoință, lumina iubirii Mele din eternitate poate străluci din nou prin voi și puteți redobândi toată această cunoaștere pe care o dețineți cândva, dar la care ați renunțat în mod voluntar.... Și nu cunosc o fericire mai mare decât să vă împărtășesc această cunoaștere, decât să vă ofer din nou și din nou marea Mea iubire și să vă schimb starea voastră de lipsă de lumină și de cunoaștere, pentru ca voi să fiți din nou ca în starea voastră inițială, pentru ca voi să atingeți din nou fericirea nelimitată, pentru ca voi să vă atingeți scopul și să vă întoarceți ca adevărați copii la Mine, Tatăl vostru din eternitate, a cărui iubire se aplică și se va aplica pentru totdeauna, pentru că voi ați ieșit odată din iubirea Lui....

Amin

Cauza și originea creației...

B.D. Nr. 7770

12. decembrie 1960

Faptul că sunteți oameni este consecința apostaziei voastre față de Mine, odată ce ați fost în împărăția spirituală. Acest lucru v-a fost explicat de multe ori, că voi înșivă ați dat naștere la apariția creației pământești, în care voi înșivă, în calitate de coroană a creației, veți atinge din nou starea inițială la care ați renunțat cândva în mod voluntar. Voi înșivă M-ați motivat să las fiecare creație terestră să ia naștere, deoarece am căutat și am găsit o cale de întoarcere de la voi la Mine, iar aceasta este calea prin intermediul operelor de creație pământești-materiale. Iar ultima stație pe această cale pământească este existența voastră ca ființe umane.... Iar acum trebuie să vă întoarceți din nou la Mine în mod voluntar, așa cum odată M-ați părăsit în mod voluntar. Căci sunteți la origine ființe divine care au liberul arbitru ca semn al acestui lucru. Faptul de a fi o ființă umană vă oferă posibilitatea de a vă dovedi divinitatea.... vă oferă posibilitatea de a vă întoarce din nou voința liberă spre Mine și astfel să intrați și voi în uniune cu Mine.... Și atunci și creațiile pământești își vor fi împlinit scopul, vor fi realizat lucrarea de întoarcere, așa cum este planul Meu din eternitate. Și astfel, trebuie să priviți toate creațiile din jurul vostru ca pe un rezultat al ofensei voastre împotriva Mea, dar și ca pe un mijloc pentru ca voi să învățați să Mă recunoașteți din nou.... trebuie să recunoașteți creația ca fiind o expresie a iubirii Mele pentru voi, pe care nu am vrut să o pierd; trebuie să știți că înțelepciunea Mea de neegalat a recunoscut, de asemenea, "creația" ca fiind cel mai sigur mijloc de a vă recâștiga din nou.... Și într-o zi veți putea, de asemenea, să cercetați voi înșivă calea prin creațiile pe care le-ați parcurs și să fiți extrem de recunoscători pentru acest har pe care iubirea Mea infinită l-a acordat celor altfel pierduți.... Atunci creația nu va mai fi o cătușă pentru voi și totuși o dovadă atât de mare de iubire din partea Mea, încât veți dori să participați la creație pentru a oferi din nou ființei spirituale oportunități pentru întoarcerea finală la Mine.... Pentru că așa cum iubirea M-a determinat să creez, tot așa iubirea nu vă va lăsa nici pe voi să vă odihniți, iar acum vă veți folosi de puterea care vă vine de la Mine în voia Mea: Veți fi activi în crearea și modelarea pentru propria voastră fericire.... Dar acest lucru necesită un anumit grad de maturitate pe care îl puteți dobândi deja în viața pământească, dacă vă folosiți corect voința liberă și o îndreptați spre Mine.... Atunci sufletul vostru se va întoarce la sursa inițială de lumină și putere din care a provenit cândva, și atunci i se va permite să primească și el lumină și putere nelimitate, atunci va putea crea și lucra alături de Mine și va fi fericit. Și astfel, lucrările de creație înseamnă cu siguranță constrângere pentru spiritualul încă imatur, pe de o

parte, dar pentru spiritualul liber ele înseamnă posibilitatea de a fi activ cu iubire și de a-i ajuta pe cei neîmpăcați..... Pe de o parte, ele sunt lucruri spirituale autodirijate, iar pe de altă parte ele aduc libertate pentru spiritual, deoarece toate creațiile trebuie să se conformeze scopului lor: Să slujească, și astfel spiritualul legat de ele atinge libertatea.... Iar ființa spirituală răscumpărată în lumină știe acest lucru și este în permanență activă în iubirea sa pentru a lăsa să apară noi lucrări conform voinței Mele, pentru a participa la creație, pentru că ea cunoaște planul Meu etern de mântuire și vrea să ajute la lucrarea de întoarcere a tuturor ființelor spirituale la Mine. Din acest motiv, creația poate fi considerată cu siguranță ca fiind împărăția adversarului Meu, pentru că ea conține substanța spirituală nerăscumpărată.... Însă el însuși nu poate influența această substanță spirituală în timpul cât este legată.... în timp ce lumea luminii poate asista această substanță spirituală și o poate ajuta din nou și din nou să devină liberă. Dar omul trebuie să se teamă din nou de influența ei. Dar el trebuie doar să își orienteze corect voința, trebuie doar să o îndrepte spre Mine și Eu voi avea grijă de el și îl voi smulge cu adevărat din mâinile adversarului Meu. Dar el însuși trebuie să treacă acest test al voinței.... el nu va fi forțat nici de Mine, nici de adversarul Meu în direcția voinței sale, el trebuie să își dovedească singur "divinitatea" cerând lumina din care și-a luat odinioară originea....

Amin

Creația este lucrarea lui Dumnezeu....

B.D. Nr. 8613

11. septembrie 1963

Toate lucrările Mele de creație vă dovedesc dragostea Mea nesfârșită pentru voi, înțelepciunea Mea de neegalat și atotputernicia Mea.... Căci ele au luat naștere numai și numai pentru salvarea, pentru întoarcerea ființelor spirituale căzute; întreaga operă a creației este deci expresia iubirii Mele extrem de mari, pentru că ea a fost îndreptată tocmai către ființele spirituale care Mi s-au opus, care, prin urmare, au respins iubirea Mea și nu mai erau, ca să spunem așa, demne de iubirea Mea.... Și totuși, tocmai aceste ființe spirituale care Mi se opuneau Mie M-au motivat să las să se nască lucrări de creație menite să le facă să renunțe la rezistența lor și să se întoarcă din nou la Mine. De aceea, iubirea nu a dat deocamdată atenție rezistenței, ci a capturat ființele spirituale căzute, adică înțelepciunea și puterea Mea au dizolvat ființele în nenumărate particule mici, iar puterea iubirii Mele le-a învăluit.... a remodelat puterea emanată cândva ca ființe, în opere de creație cărora înțelepciunea Mea le-a atribuit din nou scopul lor.... Iubirea, înțelepciunea și puterea au fost în permanență la lucru pentru a permite apariția unei opere de creație, astfel încât creația a fost și este o operă divină în sensul cel mai adevărat al cuvântului, care Mă mărturisește pe Mine în natura Mea și care ar trebui să vă apară vouă, oamenilor, ca fiind cel mai mare miracol, dacă vă gândiți serios la ea. Și această creație va rămâne un miracol, pentru că nu sunt lucruri fără viață, ci rămân în continuă schimbare. Funcțiile lucrărilor individuale ale creației dovedesc oricărui om care gândește un Dumnezeu viu și înțelept, a cărui voință și iubire este nepuizabilă, a cărui putere este nelimitată.... Care creează neîncetat forme care adăpostesc particulele individuale care servesc în lucrările de creație în legea constrângerii.... Căci am retras acest spiritual căzut din puterea adversarului Meu, puterea celui care l-a făcut să cadă, pe care l-a urmat de bună voie..... Era într-adevăr a lui, tocmai pentru că l-a urmat de bunăvoie, dar a fost lipsit de orice putere asupra spiritualului, ceea ce a făcut ca forța iubirii Mele să devină materie.... Această ființă a fost smulsă de sub influența adversarului, era acum sub legea Mea.... Nu mai era liber, pentru că își pierduse propria libertate, dar pentru binele lui l-am pus sub legea Mea pe care trebuia să o servească în stare legată.... Întreaga creație este o operă a iubirii Mele pentru această ființă decăzută și nefericită, care parcurge și ea în mare agonie drumul creației.... Dar odată ce ființa căzută a parcurs drumul prin creație și acum umblă pe Pământ ca ființă umană, atunci lucrarea creației este evidentă pentru el într-un mod limitat și se poate bucura de ea, pentru că starea de agonie a rămas în urmă, vede lucrările creației în fața lui în toată gloria și îi mărturisesc și ele despre dragostea, înțelepciunea și puterea Creatorului, de îndată ce începe să renunțe la ultima rezistență împotriva Mea. Cu toate acestea, el însuși este cu siguranță liber într-o anumită privință, dar acum este expus influenței adversarului Meu, care înainte nu avea nicio putere asupra ființei. Ființa umană este încă partea lui până când se desprinde de el prin voință liberă.... Și astfel trebuie să înțelegeți corect: Creația vă poate

face și vă va face fericiți pe voi, oamenii, pentru că este opera Mea, numai că am folosit forța emanată de Mine ca ființă pentru apariția ei.... că doar am remodelat-o în cele mai diverse opere ale iubirii și înțelepciunii Mele.... dar că totuși este în substanța ei substanța spirituală căzută, aparținând astfel adversarului Meu, și va rămâne partea lui până când se va întoarce din nou la Mine ca fiind complet răscumpărată. Voi, oamenii, nu vedeți ceea ce a căzut în creație, ci vedeți doar lucrările iubirii Mele și vă puteți bucura de ele, Mă puteți recunoaște pe Mine Însumi în ele și vă puteți lăuda cu bucurie că ați parcurs deja calea prin creație și sunteți aproape de perfecțiune. Dar ar trebui să vă amintiți, de asemenea, că lumea reală este o lume spirituală care este vizibilă doar pentru cei care observă spiritual.... că tot ceea ce este vizibil pentru voi, oamenii, este doar o reflectare a acestei lumi spirituale reale.... Ar trebui să vă amintiți că toată materia este o substanță spirituală întărită și că această întărire a fost din nou doar rezultatul rezistenței împotriva Mea, al respingerii forței Mele de iubire.... Atunci vă va fi de asemenea de înțeles că lumea pământească, în substanța sa, este substanță spirituală care se află în opoziție cu Mine...., ceea ce nu face decât să determine iubirea și înțelepciunea Mea să îndeplinească o funcție de slujire pentru a-i înfrânge rezistența și pentru a ghida din nou substanța spirituală înapoi la starea sa inițială. Prin urmare, apostazia ființelor față de Mine a cauzat întărirea substanței spirituale și, astfel, această substanță spirituală întărită aparține încă adversarului Meu până când această substanță va fi spiritualizată din nou, ceea ce nu Mă împiedică însă să îi răpesc puterea asupra acestei substanțe spirituale și să o transform în creații de toate felurile în scopul întoarcerii sale definitive și voluntare de la el și al revenirii la Mine. Și astfel, creația va rămâne întotdeauna o operă divină, o operă a iubirii și înțelepciunii Mele infinite, pe care numai Eu Însumi am fost capabil să o aduc la existență, Care am toată puterea și tăria inerentă și Care sunt capabil să realizez tot ceea ce iubirea și înțelepciunea Sa dorește și a recunoscut ca fiind un succes....

Amin

Materie și spirit....

B.D. Nr. 2494

4. octombrie 1942

Ce este lumea și materia ei.... această întrebare îi preocupă pe mulți oameni, și totuși ei nu reușesc să o rezolve în virtutea gândirii lor intelectuale. Tot ceea ce este vizibil este materie, adică substanță care s-a condensat în formă. Într-o anumită măsură, a devenit materie vizibilă doar prin condensare, căci înainte era invizibilă, adică substanță spirituală. Substanța spirituală este puterea care a apărut de la Dumnezeu, care devine ceea ce este conform voinței Sale, de îndată ce Dumnezeu i-a destinat o anumită formă. Această formă este din nou uniunea a nenumărate substanțe, deci o entitate care se poate dizolva pentru a elibera din nou fiecare substanță individuală, dacă aceasta este voința lui Dumnezeu. Prin urmare, orice formă este distructibilă, materia este ceva care nu are o existență veșnică, deoarece ea este doar învelișul unor substanțe spirituale care urmează să se dezvolte ascendent și, prin urmare, nu rămân în aceste învelișuri pentru totdeauna. Materia însăși este într-adevăr și ea substanță spirituală, adică forță spirituală condensată prin voință divină, dar care, prin dizolvarea și disiparea perpetuă și prin formarea din nou, devine la fel, astfel încât, după un timp infinit de lung, să se poată adăposti într-o astfel de formă. Astfel, tot ceea ce este vizibil este putere spirituală care se află încă în stadiul inițial de dezvoltare, în timp ce spiritualul deja mai matur este invizibil pentru ochiul uman, dar se folosește de o formă vizibilă pentru a se adăposti în ea. Astfel, ceva spiritual trăiește în fiecare formă, o ființă care nu este conștientă de ea însăși, dar care tânjește după unirea cu ființe similare pentru a-și spori abundența de putere prin această unire. Căci fiecare ființă tinde spre perfecțiune. De îndată ce materia se dizolvă, adică o formă se dezintegrează, esența eliberată tinde spre aceeași esență și se unește pentru a anima o nouă formă. Acest proces stă la baza apariției și dispariției perpetue în natură, fiind astfel cauza vieții și morții constante în natură. Substanțele spirituale umblă prin întreaga creație, parțial singure, parțial unite în număr nenumărat. Iar formele care le înconjoară sunt corespunzătoare în mărime și în felul lor. Tot ceea ce ține în sine acest spiritual este materie. Dar materia însăși este formată din astfel de substanțe spirituale care se află la începutul dezvoltării și, prin urmare, pot fi vizibile și pentru ochiul uman, deoarece numai spiritualul deja mai matur este invizibil. Astfel, tot ceea ce este vizibil trebuie considerat ca fiind imperfect, adică

spiritualul care este departe de Dumnezeu, care își începe cursul de dezvoltare. Spiritualul conținut în el a parcurs deja acest drum și tinde deja spre Dumnezeu, motiv pentru care o distruge, adică o pieire sau o dizolvare a formei, deci trecătoare a materiei, corespunde voinței lui Dumnezeu, deoarece aceasta permite acestui spiritual să se dezvolte mai departe....

Amin

Totul are un sens și un scop.... Dăunători.... Buruieni....

B.D. Nr. 7098

20. aprilie 1958

Fără scop și obiectiv nu există nimic din ceea ce există în toată creația.... Dar nu întotdeauna puteți recunoaște scopul corect al unei opere de creație și vă întrebați adesea de ce a fost creată una sau alta, pentru că, potrivit înțelegerii voastre, pare să nu vă fie de nici un folos. Însă o singură explicație ar trebui să vă fie suficientă: Totul este "forță de la Dumnezeu" care într-o zi va redeveni activă, dar această "forță" are o eficacitate foarte diferită, deoarece se află, de asemenea, la distanțe foarte diferite de Dumnezeu. Iar "distanța" trebuie asimilată cu "rezistența"..... Există, prin urmare, o putere spirituală.... puterea emanată cândva de Dumnezeu.... care, în ciuda unui curs foarte lung de dezvoltare în legea constrângerii, are o rezistență puțin redusă, dar care continuă cursul dezvoltării în conformitate cu ordinea divină și astfel ia întotdeauna noi forme exterioare care permit o activitate lentă, dar această activitate este din nou în conformitate cu rezistența spiritualului. Astfel, ea nu aduce un serviciu evident oamenilor sau altor opere ale creației, dar totuși servește indirect.... Veți înțelege acest lucru când vă veți gândi la dăunători din regnul animal și vegetal, la toți paraziții sau la plantele otrăvitoare.... tocmai ceea ce considerați ca fiind inutil sau dăunător în creația naturii..... Dar toate aceste formațiuni sunt purtătoare de putere divină, care oferă și substanțelor spirituale închise în ele o mică posibilitate de purificare..... Și, în același timp, aceste lucrări discrete ale creației servesc din nou altor creații pentru conservarea lor.... în parte ca hrană pentru ființele vii mai mari, în parte ca fertilizare a solului nutritiv al lumii vegetale, deși voi, oamenii, nu puteți observa un astfel de schimb.... Și, din nou, ele pot servi și ființei umane înseși în dezvoltarea sa spirituală, care necesită, de asemenea, multe teste în care ființa umană trebuie să se dovedească pe sine, fie că este vorba de teste de răbdare de toate felurile, fie că este vorba de o atitudine rezonabilă față de tot ceea ce voința lui Dumnezeu a adus la existență. Nimic nu este lipsit de sens și de scop, însă nu este decisiv dacă ființa umană recunoaște sensul și scopul fiecărei lucrări, ci credința sa în înțelepciunea, iubirea și puterea lui Dumnezeu ar trebui să îi dea și o anumită reverență față de tot ceea ce a fost creat, altfel se îndoiește de înțelepciunea, iubirea și puterea lui Dumnezeu. Căci curentul de putere emanat odinioară de Dumnezeu.... pentru substanțele dizolvate ale spiritelor create inițial.... fiecare înveliș material este un mare har, căci ele au fost însușite de iubirea lui Dumnezeu și astfel transferate într-o formă exterioară.... Și chiar dacă diferitele forme exterioare trădează răzvrătirea împotriva lui Dumnezeu.... dar că Dumnezeu a apucat totuși spiritualul pentru a-l conduce încet-încet în sus în legea constrângerii, numai acest lucru ar trebui să vă învețe pe voi, oamenii, să priviți fiecare lucrare a creației cu ochi spirituali și să considerați că Dumnezeu știe cu adevărat despre multe lucruri care vă sunt încă ascunse vouă, oamenii, și că, prin urmare, nu trebuie să judecați prematur criticând creațiile lui Dumnezeu, ceea ce cu adevărat nu aveți dreptul să faceți. Pentru că, din momentul în care credeți că creația este opera lui Dumnezeu, fiecare lucrare a creației trebuie să fie, de asemenea, dincolo de orice îndoială pentru voi. Și atunci veți învăța și să priviți cu ochi iubitori ceea ce înainte vă stârnea dezgust și aversiune...., dar asta nu înseamnă că trebuie să o promovați împotriva scopului ei natural. Căci, de îndată ce provoacă în mod demonstrabil un rău, puteți, de asemenea, să acționați împotriva ei și să puneți capăt cursului său de dezvoltare, pentru că și aceasta este voința lui Dumnezeu ca aceste creații să nu aibă o durată de viață lungă și să aveți, ca să zicem așa, și dreptul de a le scurta durata de viață, astfel încât substanțele spirituale să ajungă la o anumită maturitate în forme exterioare mereu noi, pentru ca apoi să fie admise și ele să slujească funcții, de îndată ce rezistența anterioară se diminuează, de îndată ce substanța spirituală s-a înmuiat în așa măsură încât acum slujește de bunăvoie și astfel se înalță încet. Iar voi, oamenii, trebuie să știți că și voi înșivă, adică sufletul vostru, adăpostiți astfel de substanțe care au trebuit să parcurgă acest drum menționat mai sus.... Căci voi

aveți în voi tot ceea ce ochiul vostru este capabil să vadă.... Dar dragostea, înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu știe cum să ghideze totul în ordinea corectă, căci El urmărește un singur scop pe care îl va atinge și El într-o zi....

Amin

Cursul de dezvoltare pe Pământ....

B.D. Nr. 7800

21. ianuarie 1961

Atunci când a fost creat Pământul, nenumărate substanțe spirituale au putut să se întruchipeze în Operele lor de creație și au urcat încet în dezvoltarea lor, deoarece creațiile erau diferite ca forță în funcție de rezistența care era încă prezentă neîntrerupt în toate substanțele spirituale. Lucrările de creație au fost mai mult sau mai puțin materii dure, căci și Pământul s-a transformat încet în lucrarea de creație care într-o zi avea să adăpostească ființele umane.... spiritualul, care deja a străbătut cursul dezvoltării în așa măsură încât toate substanțele unui spirit originar căzut s-au adunat din nou și și-au recăpătat conștiința egoului, precum și liberul arbitru.... Dar au trecut timpuri nesfârșite înainte ca substanța spirituală să poată intra în acest stadiu, pentru că Pământul avea nevoie de aceste timpuri pentru a da naștere tuturor creațiilor de care substanța spirituală căzută avea nevoie pentru dezvoltarea sa ascendentă. De aceea, ființa umană ar trebui să știe că a pășit deja de nenumărate ori pe acest Pământ, că stadiul de ființă umană este concluzia unui curs de dezvoltare pe care voința sa liberă îl poate încheia acum. Ea ar trebui să știe, de asemenea, că într-o zi acest parcurs nesfârșit îi va fi arătat în retrospectivă, dar că această amintire trebuie să fie luată de la ea ca ființă umană, deoarece se referă la întoarcerea sa voluntară la Dumnezeu, pe care ar trebui să o realizeze acum ca ființă umană. Dar dacă se uită la nenumăratele miracole ale creațiilor divine din jurul său, atunci ea ar trebui să se gândească la scopul pe care acestea trebuie să-l îndeplinească, iar iluminarea îi va fi dată în inima sa.... O va bănuși dacă nu i se deschide încă accesul la cunoașterea ei. Și ar trebui să încerce să înțeleagă natura Creatorului, adică să ceară clarificări cu privire la relația sa cu El. Și acest lucru îi va fi dat, în fond, în viața pământească, este vorba de restabilirea legăturii cu Dumnezeu pe care a rupt-o de bună voie. Căci aceasta a fost "căderea spiritelor", că s-au despărțit de bunăvoie de Dumnezeu.... Și așa trebuie acum, ca ființe umane.... în ultima etapă a călătoriei lor de întoarcere la Dumnezeu.... să restabilească în mod voluntar legătura cu El, iar scopul cursului lor pământesc este îndeplinit. Voi, oamenii, veți putea înțelege că creația a contribuit în cea mai mare măsură la readucerea ființei căzute la viață doar atunci când veți cunoaște această întoarcere, căci nu ar fi fost niciodată posibil să vă înălțați dacă Creatorul divin nu v-ar fi smuls de sub puterea adversarului Său, care a provocat căderea voastră în abis.... dacă nu v-ar fi retras de sub influența sa în timpul perioadei infinite de lungi în care ați fost încorporați în operele creației ca cele mai mici particule ale unui suflet. În acest timp, adversarul Său nu a avut nicio influență asupra voastră, dar cu toate acestea ați rămas ai lui, pentru că odată l-ați urmat de bună voie în abis. Dar, din moment ce erați complet lipsiți de putere și de lumină ca urmare a apostaziei voastre față de Dumnezeu, calea de întoarcere la Dumnezeu ar fi fost imposibilă pentru voi, și de aceea Dumnezeu Însuși a creat această cale de întoarcere pentru voi prin toate lucrările Sale de creație care, în înțelepciunea Sa nesfârșită și în dragostea Sa nesfârșită, au fost concepute astfel încât să ofere spiritualului posibilitatea de a fi de folos într-un fel sau altul și, astfel, de a se dezvolta spre o maturitate tot mai înaltă prin slujire. Iar particulele spirituale, care aparțineau unui spirit originar căzut, s-au adunat din nou și acum au intrat în ultima lor transformare într-o anumită maturitate.... Li s-au permis să umble pe Pământ ca ființe umane pentru o perioadă scurtă de timp și ar trebui să slujească din nou.... dar în voință liberă și dragoste.... Acesta este scopul vieții pământești a fiecărui suflet care se întrupează acum într-o ființă umană: Să se răscumpere din orice formă prin slujirea în iubire, să reintre în împărăția spirituală ca ființă spirituală liberă, ceea ce a fost la început, atunci când viața sa pământească se va încheia. Dar ea nu poate realiza această spiritualizare de bună voie, deoarece păcatul originar anterior o împovărează și o apasă din nou și din nou.... adică, adversarul lui Dumnezeu are dreptul să-și exercite din nou influența în timpul vieții sale pământești, deoarece ființa spirituală l-a urmat cândva de bună voie. Și spiritul originar căzut.... ființa umană.... ar fi din nou supusă influenței sale, dacă nu i s-ar oferi un anumit ajutor: Răscumpărarea prin Iisus

Hristos.... în care Dumnezeu S-a întrupat pentru a răscumpăra vina păcatului pentru toți cei căzuți, prin moartea Sa jertfelnică pe cruce.... Acest ajutor prin Iisus Hristos, răscumpărarea și iertarea deplină a vinovăției sale, îi este asigurată cu condiția ca el însuși să o dorească, să-l recunoască pe Iisus Hristos și actul Său de mântuire și să-l recunoască pe Iisus ca fiind Dumnezeu Însuși, pe care spiritul originar a refuzat cândva să-L recunoască.... Și astfel se dă o scurtă explicație pentru voi, oamenii, despre cauza și semnificația actului de Mântuire, pe care trebuie să o cunoașteți pentru a vă împlini menirea vieții pământești, pentru a învăța să înțelegeți și planul divin de Mântuire, care urmărește numai și numai întoarcerea spiritualului la Dumnezeu și care se va realiza tot cu dragoste și înțelepciune, pentru că El are la dispoziție toată puterea de a realiza odată scopul pe care și l-a propus atunci când a creat toate ființele....

Amin

Întruparea.... Puterea motrice.... Etapele preliminare....

B.D. Nr. 2775

15. iunie 1943

Întruparea unui suflet poate avea loc atunci când în el s-au adunat toate substanțele care au parcurs drumul pământesc în cele mai diverse creații și care, prin urmare, s-au dezvoltat ascendent. Fiecare operă a creației trebuie să fie reprezentată în substanța sa sufletească pentru a putea acum să intre la întrupare.... adică, corpul uman devine acum acoperământul unui astfel de suflet, care ține în el toate operele creației în miniatură. Lungul și nesfârșitul parcurs pe Pământ de dinainte a dus la unificarea tuturor acestor substanțe, iar acum ele așteaptă ultima lor întrupare. Ele sunt încorporate ca suflet în forma exterioară umană pentru a trece prin ultima etapă a dezvoltării lor. Această încarnare durează diferite perioade de timp, în funcție de starea de maturitate a substanțelor individuale, care au avut de asemenea o anumită libertate în stadiile lor preliminare, deși au fost active conform voinței lui Dumnezeu în starea de constrângere. Cu toate acestea, în ultimele etape înainte de întruparea ca ființă umană, această stare de constrângere a fost din ce în ce mai relaxată, astfel încât anumite impulsuri au putut fi stăpânite sau chiar intensificate, ceea ce a dus la un grad mai mare sau mai mic de maturitate, care acum determină din nou durata ultimei întrupări ca ființă umană. Dar toate substanțele sufletești se străduiesc pentru această ultimă întrupare pe Pământ, deoarece, de îndată ce s-au unit pentru a forma sufletul uman, ele știu că forma exterioară umană este ultima lor acoperire materială și că după aceasta se pot elibera de orice îngrădire pământească. Și de aceea, sufletul rămâne acum acolo unde i se oferă posibilitatea de a se întrupa. Este de la sine înțeles că se va stabili acolo unde natura oamenilor se adaptează la starea sa de maturitate, adică acolo unde se regăsesc la oameni aceleași instincte și trăsături care îi caracterizează propria natură, ceea ce nu exclude însă posibilitatea ca un suflet cu o dispoziție diferită să caute să se întrupeze cu oameni care nu sunt de aceeași natură pentru a accelera această întrupare. Dar atunci, de multe ori, el trebuie să se lupte cu dificultăți mai mari în timpul vieții sale pământești, deoarece natura sa nu este luată în considerare și nu poate face față cerințelor care i se impun. Dar, întrucât sufletul își cunoaște dinainte drumul vieții sale pământești, el nu va fi împiedicat dacă face propria sa alegere, deoarece în fiecare întrupare are la dispoziție mijloacele necesare pentru a-și atinge maturitatea finală. Prin cele mai diverse transformări, el a avut anterior în sine fiecare dispoziție, numai că în forțe diferite, și poate acum să o întărească sau să o reducă în viața pământească, după voința sa. Astfel, nu este incapabilă, iar puterea de a face acest lucru îi este de asemenea împărtășită conform voinței sale. Dar dacă este călduț în strădania sa, atunci rămâne în aceeași stare de maturitate ca înainte de întruparea sa ca ființă umană, atunci întruparea nu i-a adus o dezvoltare mai înaltă. Deși va scăpa de învelișul său fizic la moarte, el este încă legat de lumea materială prin dorințele și impulsurile sale, pe care ar fi trebuit să le depășească în viața pământească. În consecință, nu a profitat de întruparea sa pe Pământ, iar acest lucru îi provoacă o stare de remușcare de nedescris atunci când își dă seama că și-a pierdut dreptul de a fi copilul lui Dumnezeu și că nici nu-l mai poate atinge, deși are încă posibilități infinite în lumea de dincolo pentru a ajunge la contemplarea lui Dumnezeu. Cu toate acestea, într-o zi, un suflet întrupat va trebui să răspundă în fața lui Dumnezeu cum a folosit oportunitățile de pe Pământ și ce succese spirituale a obținut la trecerea sa în neființă, căci întruparea ca ființă umană este un har care nu poate fi prețuit îndeajuns; este un dar

care trebuie apreciat pe măsură și prin faptul că ființa umană trebuie să facă tot ceea ce favorizează dezvoltarea sa superioară, căci ea nu se va mai întoarce niciodată pe Pământ odată ce l-a părăsit....

Amin

A evoluat omul sau a fost o creație nouă?....

B.D. Nr. 8235

9. august 1962

Nu poate exista nicio contradicție în cunoștințele spirituale pe care le primiți de la Mine Însuși, pe care spiritul Meu vi le-a împărtășit vouă, voi care sunteți în slujba Mea și sunteți instruiți să transmiteți adevărul pur de la Mine semenilor voștri, să răspândiți Cuvântul Meu care este menit să vă lumineze. Pentru că vreau să luminez întunericul spiritual în care trăiesc oamenii, mai ales dacă doriți și voi înșivă o explicație: Lucrarea de creație pe Pământ a durat o cantitate infinită de timp până a devenit ceea ce este acum....o creație care trebuie să aducă omului ultima perfecțiune. Și în acest timp nesfârșit de lung, spiritele primordiale, dizolvate în cele mai mici particule, au trecut prin nenumărate lucrări de creație pentru a se dezvolta tot mai mult. Spiritul solidificat a prins încet viață, așa cum vi s-a spus deja de multe ori. A parcurs drumul lung și nesfârșit într-o stare de constrângere, adică toate creațiile au îndeplinit scopul și destinul pe care li l-am atribuit.... niciuna dintre entitățile legate nu au avut control asupra lor, dar s-au maturizat încet.... Formele au fost create pentru toate gradele de maturitate ale efortului spiritual de a se ridica; lumea pietrelor, a plantelor și a animalelor era infinit de diversă în formele sale și toate erau însuflețite de particulele acelor spirite primordiale căzute care se uneau din ce în ce mai mult și în cele din urmă deveneau creaturi vii mai mici și mai mari, care se uneau din nou atunci când părăseau formele și erau în cele din urmă concepute în forme care deja semănau foarte mult cu forma unei ființe umane. Întregul curs îndelungat al dezvoltării s-a desfășurat sub legea Mea, sau de asemenea: Sub legea naturală au avut loc toate procesele în această creație care a luat naștere prin voința Mea. Spiritele primordiale își pierduseră conștiința eu-lui prin căderea lor în adâncuri, dar într-o zi aveau să-și recapete această conștiință a eu-lui și să se întrupeze în ultima formă, cea umană, pentru a finaliza cursul de dezvoltare ascendentă. Ultimele forme aflate în stare de constrângere au devenit, așadar, din ce în ce mai asemănătoare cu cele umane, dar nu se aflau încă în stadiul conștiinței de Eu, acționau instinctiv, după voința Mea...., deși exercitau deja funcții asemănătoare cu cele ale unei ființe umane....Cu toate acestea, ele erau incapabile să gândească, nu aveau intelect și liber arbitru și, prin urmare, nu erau responsabile, ci erau împinse la acțiunile lor de inteligențe spirituale, așa cum tot ceea ce era spiritual încă legat în formă era supus unor gardieni care, ca să spunem așa, transferau voința Mea către această ființă spirituală legată, conform legii naturale. Și a venit momentul în care spiritele primordiale mature puteau primi înapoi liberul arbitru, prin care urmau să fie testate dacă doreau să se întoarcă la Mine sau să rămână cu adversarul Meu.... Și pentru aceste spirite primordiale am creat forma ființei umane.... Voința Mea a dat naștere la toate operele creației și mai ales la creaturi vii din ce în ce mai mari, transformând gândurile Mele în formă.... Și de aceea aceste creaturi vii erau reprezentate în cele mai diverse forme, dar fiecare formă era diferită.... Existau cele mai diverse specii care nu semănau deloc între ele, care continuau să se reproducă, dar rămâneau mereu aceleași creații.... Când forma ființei umane a devenit necesară pentru primele spirite primordiale ajunse la maturitate, am pus din nou în aplicare o lucrare de creație prin voința Mea, care a fost cu adevărat și o lucrare miraculoasă a întregii Mele creații..... o ființă care a fost îmbinată cu multă artă, care a fost creată după voința Mea pentru a-și putea îndeplini sarcina pământească.... pe care am "creat-o", dar care nu s-a "dezvoltat" din creațiile deja existente.... ființele asemănătoare oamenilor.... Pentru că această formă a fost destinată să adăpostească un spirit primordial, o ființă exteriorizată cândva de Mine, care a fost imaginea Mea și care va redeveni astfel.... Și de aceea trebuia să fie înzestrată cu intelect, voință liberă și conștiință de sine, iar acestea nu s-au dezvoltat lent în ființele de tip animal, ci au fost date formei umane atunci când spiritul primordial a luat în stăpânire prima formă.... și vor fi întotdeauna date fiecărei ființe umane ca aparținând sufletului său atunci când acesta, ca suflare divină, animă ființa umană la naștere..... Apoi, oamenii s-au reprodus din nou, cu siguranță, în conformitate cu legea Mea a naturii, dar vor rămâne întotdeauna aceleași creaturi ca și prima ființă umană, Adam. Ei nu se vor transforma în alte creaturi, ci această schimbare va fi de acum

înainte doar un act al sufletului, care la început Îmi poate rezista și în timp poate atinge cea mai înaltă perfecțiune ca ființă umană.... Corpul uman, însă, va rămâne așa cum l-am creat când sufletul lui Adam a intrat în posesia lui.... Actul de creație a Pământului cu tot ceea ce este în el, pe el și deasupra lui, cu toate creațiile moarte și vii, a durat, cu siguranță, un timp nesfârșit de lung, dar o etapă în dezvoltarea ascendentă pentru spiritualul căzut s-a încheiat, ca să spunem așa, când toate particulele unui spirit primordial s-au adunat din nou și a început ultimul proces de întoarcere la Mine.... Iar această umblare pe Pământ ca ființă umană a necesitat, de asemenea, o nouă creație din partea Mea, o formă care să îndeplinească toate cerințele pentru a putea trece ultimul test al liberului arbitru. Și astfel, ființa umană se poate considera o creație specială din partea Mea, deoarece este singura ființă de pe Pământ care este înzestrată cu intelect, rațiune și voință liberă.... semnele unei origini divine, care, prin urmare, este de asemenea capabilă să recunoască un Dumnezeu și un Creator mai presus de ea însăși, Care i-a dat viață, și care, prin urmare, poate ajunge la perfecțiunea finală pe acest Pământ, dacă voința sa liberă se străduiește serios pentru aceasta....

Amin

Ce este sufletul...

B.D. Nr. 6647

17. septembrie 1956

Lipsa totală de claritate prevalează încă asupra unor astfel de probleme în care intelectul uman singur nu este suficient pentru a le rezolva și în care trebuie să acționeze spiritul lui Dumnezeu, a cărui acțiune este, se recunoaște, doar rareori recunoscută. Totuși, numai El singur este în măsură să dea un răspuns clar atunci când se pun întrebări care privesc probleme nerezolvate. Dar sunt puse la îndoială și rezultatele unei astfel de activități spirituale, care, totuși, numai ele corespund adevărului. Oricare ar fi natura unei întrebări, numai răspunsul pe care Dumnezeu Însuși îl dă oamenilor prin spiritul Său va fi întotdeauna corect.... "Spiritul", însă, nu trebuie confundat cu "intelectul", căci acesta din urmă poate la fel de bine să se miște în direcție greșită.... Nu există nici o garanție că rezultatele intelectuale corespund adevărului, altfel nu ar încerca să se afirme multe opinii și puncte de vedere diferite, care toate pretind a fi adevărate, dar care au fost obținute doar prin intermediul intelectului.... Dar "spiritul" este raza care emană din Adevărul etern Însuși, care dă lumină, adică cunoașterea a ceea ce intelectul doar presupune, pentru care nu se poate produce nicio dovadă. 'Spiritul de la Dumnezeu', însă, dă cea mai deplină convingere interioară, dă o iluminare completă, chiar și fără o utilizare specială a intelectului:.... Nimeni nu va putea înțelege termenul de "suflet" în acest mod dacă nu a dobândit deja o anumită "cunoaștere spirituală", deoarece sufletul este ceva spiritual, nu este nimic pământesc-material și, prin urmare, nu poate fi explicat decât spiritual. Sufletul este fluidul care dă viață trupului, forma materială.... Sufletul este viața reală, eu-l real al ființei umane, care se ascunde într-un înveliș exterior material, care nu poate fi văzut, dar care este mereu prezent atâta timp cât o forță se exprimă în această formă exterioară. Iar ființa umană nu ar fi o ființă conștientă de Eu-l propriu dacă sufletul nu ar fi prezent în ea. Sufletul este forța care a curs cândva din Dumnezeu, pe care El a scos-o ca ceva asemănător cu o ființă în afară de Sine, căreia i-a dat o viață independentă. Iar această ființă a fost înzestrată cu liberul arbitru și cu capacitatea de a gândi.... Faptul că și de ce această esență.... sufletul.... este ascunsă în corpul uman în timpul vieții pământești este o cunoaștere în sine; dar pentru prima dată se va explica faptul că sufletul este cauza pentru care omul poate gândi, simți și vrea. Trebuie să se precizeze că sufletul este animatorul tuturor organelor, că orice activitate a trupului, orice impuls al voinței și orice senzație este o expresie a sufletului în trup, care este în sine ceva spiritual, care nu poate fi văzut cu ochiul uman și care, dacă ar putea fi văzut, ar semăna complet cu învelișul său exterior uman. Este ceea ce rămâne după moartea trupului și care poate fi văzut atunci și de astfel de suflete într-un grad de maturitate care permite vederea spirituală. Prin urmare, sufletul nu poate fi explicat niciodată ca o substanță care aparține trupului material.... el este și rămâne o substanță spirituală, deci o emanație spirituală a lui Dumnezeu, care este menită să îndeplinească un scop pe Pământ.... el este invulnerabil și nepieritor, dar se poate distinge de alte suflete prin radiația de lumină, iar scopul vieții pământești este de a crește gradul de lumină pe care altădată l-a întunecat în mod voit.... Nu este posibil să se explice esența sufletului de nimeni care întreprinde acest lucru doar

într-un mod pur științific, deoarece sufletul nu este nimic tangibil care să poată fi pătruns cu ajutorul simțurilor umane, ci putere din puterea lui Dumnezeu, a cărui esență este și va rămâne la fel de insondabilă, dar care nu poate fi negată de oamenii care gândesc, la fel cum sufletul este însuși Eu-ul propriu-zis al ființei umane, care de asemenea nu poate fi definit, care este și totuși nu poate fi dovedit, care, cu siguranță, instruește organele trupului cu privire la funcțiile lor, dar care poate exista și fără corp, în timp ce corpul fără suflet este doar materie complet lipsită de viață, chiar dacă toate organele rămân neschimbate.... Dar viața lipsește de îndată ce sufletul părăsește trupul.... ceea ce lipsește este ceea ce pune trupul în activitate, ceea ce împinge organele la funcțiile lor, ceea ce în voința liberă are un efect determinant asupra organelor gândirii și ceea ce declanșează orice impuls de voință în ființa umană.... Iar acest ceva care gândește, vrea și simte.... sufletul.... se mișcă acum în alte sfere, dar întotdeauna ca aceeași ființă care a locuit anterior în trupul uman. Și, prin urmare, el poate fi recunoscut și în împărăția de dincolo, dar pentru aceasta este necesară o anumită maturitate....

Amin

Conștiința Eu-lui Spiritului Primordial....

B.D. Nr. 7569

5. aprilie 1960

Fiecare spirit primordial redevine conștient de Eu-l său atunci când pășește pe Pământ ca ființă umană și se recunoaște pe sine ca ființă umană. Atunci se adună din nou în el toate particulele de suflet care au fost dizolvate cândva în scopul procesului de întoarcere în creație, și atunci ființa poate dobândi și gradul de maturitate pe care îl avea la început ca spirit creat, la care renunțase și pe care acum trebuie să-l atingă din nou pentru a putea intra în împărăția spirituală ca spirit de lumină. Și astfel, fiecare ființă umană este un spirit primordial întrupat, o ființă căzută cândva, un produs al creației iubirii Mele infinite, care s-a îndepărtat de Mine doar de bunăvoie, dar care, de asemenea, trebuie să se întoarcă din nou la Mine de bunăvoie. Dar ființa umană nu posedă această cunoaștere a ceea ce a fost, a ceea ce este și va deveni din nou.... De asemenea, are nevoie mai întâi de o anumită stare de maturitate pentru ca această cunoaștere să îi poată fi transmisă și să îi fie de asemenea inteligibilă. Cu siguranță, el se recunoaște curând ca ființă umană, dar nu ca ființă spirituală care trebuie să-și împlinească destinul, și pentru că se recunoaște doar ca ființă umană care se mișcă în lumea pământească, gândurile sale sunt de asemenea mai mult orientate spre lume. Iar acest lucru este mai ales un obstacol pentru cunoașterea spirituală, pe care o va avea doar atunci când se va îndepărta deja de lume spre împărăția spirituală. Atunci este posibil să i se furnizeze cunoștințe despre destinul său real, iar atunci el îl poate accepta în mod liber și se poate adapta, ceea ce va duce cu siguranță la maturizarea sa spirituală. Dar odată ce a acceptat-o, atunci îl face fericit și gândul și certitudinea de a aparține spiritelor primordiale, pe care le-am scos la lumină ca ființe și care se întorc la Mine ca copii, aflându-se astfel aproape de desăvârșirea lor ca ființe umane. Iar voința ființei umane trebuie doar să fie bună, pentru că atunci ea se va îndrepta spre Mine, ființa umană tânjește după Dumnezeu și Creatorul său, iar această voință este deja decizia corectă, este depășirea testului voinței care este stabilit pentru spiritul primordial ca ființă umană pe Pământ. Existența pe acest Pământ nu este de lungă durată, dar poate fi suficient ca ființa umană să se spiritualizeze complet, să atingă un grad care să-i aducă calitatea de copil al lui Dumnezeu, adică să pună spiritul primordial din nou în starea de perfecțiune, pe care el însuși a adus-o la cel mai înalt grad prin voința sa liberă și poate locui acum în imediata apropiere a Mea, unde îi este asigurată radiația directă a iubirii Mele...deși, de asemenea, orice alt spirit primordial va fi întotdeauna capabil să se înalțe tot mai sus, așa că i se va permite să intre în împărăția luminii o singură dată, ceea ce presupune tocmai acea decizie corectă a voinței pe Pământ. Și orice spirit primordial este fericit atunci când devine conștient de drumul infinit de lung pe care l-a parcurs pentru a ajunge la cea mai mare abundență de lumină, pentru a fi nemărginit de fericit.... Și el Îmi va cânta laude și mulțumiri și Mă va lauda pentru eternitate, va fi și va rămâne copilul Meu care nu Mă va părăsi niciodată, care va crea și va lucra conform voinței Mele pentru propria sa fericire....

Amin

Compoziția substanțelor sufletului are ca rezultat o structură extrem de fin construită, care ar părea magică pentru ființa umană dacă ar putea să o vadă. Căci nu există nimic care să nu fie prezent în această structură.... Ceea ce are de arătat întreaga creație se găsește într-o infinită micșorare în suflet, deoarece substanțele individuale au însuflețit fiecare operă a creației, astfel că ele păstrează și fiecare formă pe care au trăit-o, care, prin urmare, se măresc printr-o continuă fuziune, iar imaginea de ansamblu se schimbă și se perfecționează mereu. Capacitatea omului nu ar fi suficientă pentru a-și imagina toate aceste opere ale creației, dar copleșit de înțelepciunea și atotputernicia Creatorului, el va contempla într-o zi tabloul care îi va dezvălui cele mai minunate glorii. Cea mai mică și mai discretă lucrare a creației conține din nou mii de creații în miniatură, care la rândul lor arată tot ceea ce este reprezentat în marea lucrare de creație a lui Dumnezeu. Dar sufletul uman este purtătorul tuturor acestor creații, adică este compus din nenumărate substanțe, fiecare dintre ele îndeplinindu-și deja sarcina în creație și, prin urmare, i s-au permis să se unească pentru a forma ultima mare lucrare.... pentru a încheia lungul parcurs nesfârșit pe Pământ ca suflet uman. Nu există nici un miracol în întreaga mare creație a lui Dumnezeu care să fie atât de extrem de magnific modelat ca sufletul uman.... Și este o dovadă a perfecțiunii sale atunci când sufletul se poate privi pe sine ca într-o oglindă și își recunoaște propria glorie, adică atunci când se vede pe sine în cea mai strălucitoare lumină în mii de forme și chipuri și astfel auto-observarea înseamnă pentru el o fericire de neconceput, deoarece vederea întregii opere a creației este pentru el ceva copleșitor de frumos. Și nu se va sfârși niciodată cu contemplațiile sale, pentru că mereu și mereu imaginea se remodelează, mereu și mereu apar noi opere de creație care par tot mai încântătoare, pentru că gloriile lui Dumnezeu nu au sfârșit și astfel nici ceea ce oferă iubirea lui Dumnezeu creațiilor Sale, care sunt perfecte, de aceea ele stau în lumină.... Ele vor simți mereu și mereu iubirea Sa și, prin urmare, vor experimenta și ele o fericire mereu și mereu în creștere.... Nu va exista niciun sfârșit, nicio limitare a ceea ce ochiul spiritual poate contempla.... Și nimic nu va rămâne neschimbat, ceea ce înseamnă o stare de fericire pentru ființă, dar această stare de fericire va fi în mod constant sporită, ceea ce presupune o schimbare constantă a ceea ce este oferit ochiului spiritual al ființei....

Amin

Munca sufletului....

B.D. Nr. 3661

19. ianuarie 1946

Intrați în voi înșivă și recunoașteți-vă slăbiciunile.... Și apoi străduiți-vă să le remediați. Aceasta este o lucrare asupra sufletului vostru, să încercați să vă transformați în oameni care rămân în ordinea Mea, care trăiesc așa cum este voința Mea.... și astfel să vă transformați în iubire.... Căci orice slăbiciune, orice defect, orice obicei prost își are cauza în lipsa de bunătate, în iubirea de sine. Blândețea, pacea, smerenia, răbdarea, mila, dreptatea sunt semne ale iubirii față de aproapele, iar dacă vă lipsesc aceste semne, nu sunteți plini de iubire și de aceea trebuie să lucrați cu sârguință asupra voastră înșivă. Dar pentru aceasta trebuie să vă recunoașteți slăbiciunile și defectele ca atare, iar acest lucru necesită o critică serioasă, o reflecție serioasă și o corecție a relației voastre cu Mine și cu semenii voștri. Trebuie să Mă recunoașteți pe Mine ca Tată, dar și pe fiecare om ca frate, pentru că toți sunteți copiii unui singur Tată. Și voi, copiii, trebuie să vă iubiți unii pe alții, atunci veți obține plăcerea Mea, căci atunci Eu Însuși voi putea locui cu voi, copiii Mei. Totuși, orice obicei rău Mă împiedică să fac acest lucru, și asta numai în dezavantajul vostru, căci fără Mine și fără prezența Mea veți rămâne slabi și imperfecti și nu veți putea să vă atingeți scopul pe Pământ. Scopul vostru este perfecțiunea, o transformare în iubire, o transformare a ființei voastre în starea inițială pe care ați părăsit-o de bună voie. Căci numai starea originală este fericită și, atâta timp cât sunteți departe de ea, inadecvarea, ignoranța și neputința este soarta voastră pe Pământ, precum și în împărăția spirituală. Dar Eu vreau să vă conduc din nou la fericire și de aceea vă îndemn în mod constant să vă străduiți în acest sens, să începeți să lucrați la transformarea naturii voastre, să învățați să recunoașteți, prin contemplare interioară, cât de puțin corespund gândurile și acțiunile voastre voinței Mele, pentru că rămâneți încă

în iubirea de sine, și să faceți un efort pentru a schimba această stare deficitară.... pentru a practica iubirea oricând și oriunde vi se oferă ocazia. Pentru că numai prin iubire puteți deveni binecuvântați, numai prin iubire vă puteți stăpâni defectele și viciile. Și dacă nu simțiți încă iubirea în voi înșivă, educați-vă intelectual pentru a deveni oameni cu gândire corectă.... fiți blânzi și pașnici, umili și răbdători, și căutați să ajutați pe semenii voștri.... iar sentimentul de iubire se va trezi în voi, vă va face fericiți și vă va stimula să vă implicați în activități de iubire. Și atunci nu va mai fi intelectul, ci inima care vă va conduce spre ea, și atunci vă veți înălța. De aceea, observați-vă pe voi înșivă, priviți în voi înșivă și întrebați-vă cu seriozitate dacă gândiți și acționați cu dreptate, iar inima voastră vă va da răspunsul.... Iar Eu Însuși vă voi veni în ajutor dacă vă puneți serios această întrebare, vă voi da puterea de a realiza ceea ce vă doriți cu seriozitate, iar lucrarea asupra sufletului vostru va progresa favorabil, veți găsi voi înșivă satisfacție în ea, supuneți-vă voinței Mele și urcați în mod constant de îndată ce este voința voastră să deveniți desăvârșiți....

Amin

Sufletul va culege ceea ce a semănat....

B.D. Nr. 7656

26. iulie 1960

Nu trebuie să vă lăsați pradă gândurilor înșelătoare că puteți aduna comori pentru viața pământească, căci le veți pierde din nou mai repede decât le-ați dobândit. Eu vă avertizez să nu vă străduiți să căutați bunurile pământești și să vă atașați inima de ele, și să arăt de nenumărate ori cât de trecător este ceea ce aparține lumii. Cât de mult timp și cât de mult efort petreceți adunând comorile lumii și cât de rar vă gândiți că ele nu vor rămâne cu voi, că va trebui să renunțați la ele când veți părăsi Pământul, dar că ele pot fi luate de la voi și în altă parte, dacă aceasta este voința Mea. Voi nu acordați atenție decât la ceea ce aparține lumii și care este totuși trecător; dar nu acordați atenție la ceea ce este nepieritor.... vă îngrijiți doar de trup și nu vă gândiți la sufletul vostru.... Și astfel vă folosiți greșit vitalitatea, o folosiți doar pentru bunăstarea voastră fizică, dar pregătiți cu nepăsare o soartă nefericită pentru suflet în veșnicie, pentru că nu-i dați în timpul vieții pământești ceea ce îi servește doar pentru desăvârșire, îl lăsați să trăiască în lipsuri în timp ce voi vă gândiți excesiv la trup fără să beneficiați vreodată de el. Căci și viața pământească se poate sfârși de la o zi la alta, iar atunci veți intra în împărăția de dincolo săraci și goi și va trebui să suferiți mari chinuri. Ar trebui să vă gândiți la faptul că voi înșivă nu sunteți stăpâni pe viața voastră, că viața voastră pe Pământ nu poate fi decât scurtă și că moartea se poate apropia de voi în fiecare zi fără ca voi să vă puteți apăra de ea. Și ar trebui să vă gândiți la "viața de apoi".... dar nu credeți că nu vă stingeți în momentul morții; nu credeți în supraviețuirea sufletului și că această viață va corespunde apoi vieții voastre pământești și grijii pentru salvarea sufletului vostru. Iar această necredință este și motivul pentru care trăiți fără gânduri până la ziuă, pentru care nici măcar nu vă întrebați despre sensul și scopul vieții voastre pământești. Sunteți mulțumiți atunci când creați ceea ce vă place pe Pământ, când vă faceți trupul confortabil și adunați multe bunuri pământești pentru viitor. Și nu știți dacă mai aveți totuși un viitor. Dar știți cu toții că va trebui să muriți într-o zi.... Iar această cunoaștere ar trebui să vă facă să vă evaluați în mod conștient viața pământească. Cu toate acestea, vă lipsește credința, credința într-un Dumnezeu și Creator care într-o zi vă va cere responsabilitatea pentru viața voastră pământească. Și pentru că nu credeți, sunteți indiferenți. Dar puteți fi cu toții siguri că va veni ceasul responsabilității voastre, iar într-o zi remușcărilor voastre vor fi amare când vă veți găsi în cea mai mare sărăcie spirituală în împărăția de dincolo și într-o zi veți realiza ce ați ratat pe Pământ din vina voastră. Pentru că este un har că vi s-a permis să vă întrupați pe Pământ, iar într-o zi sufletul va regreta amar că a lăsat acest har nefolosit pentru că nu va putea niciodată să recupereze ceea ce a ratat, chiar dacă va fi ajutat și în împărăția de dincolo să se ridice din abis, dar în condiții mult mai dificile decât este sau a fost posibil pe Pământ. Nu ar trebui să trăiți atât de nepăsători, pentru că va veni pentru fiecare om ceasul în care va trebui să părăsească trupul pământesc și sufletul trebuie să intre în împărăția spirituală.... Totuși, acest ceas poate aduce o mare bucurie și fericire, dar și un mare întuneric și chin.... însă, întotdeauna așa cum a vrut însăși omul și cum a dovedit prin viața sa pământească.... el va culege ceea ce a

semănat, va intra în împărăția luminii și a fericirii, sau întinericul îl va primi și nu-l va elibera până când sufletul nu se va fi răzgândit și va merge acum pe calea ascendentă cu sprijin iubitor....

Amin

Nemurirea sufletului....

B.D. Nr. 1874a

4. aprilie 1941

Doctrina nemuririi sufletului este inacceptabilă pentru mulți oameni, deoarece ei aplică standardul la lucrurile pământești perisabile. Nu există nimic pe Pământ care să dureze, totul este doar temporar, după părerea acestor oameni, așa că ei cred că nu pot face nicio excepție de la această lege a naturii. Corpul pământesc se descompune într-adevăr în același mod, adică aparent se dizolvă și dispăre; dar omul nu consideră că această aparentă dispariție este doar mijlocul pentru o nouă formare. Cu un pic de gândire, va trebui să recunoască faptul că tot ceea ce este pământesc servește unui anumit scop și va observa că până și cele mai puțin vizibile creații au o anumită legătură între ele și, prin urmare, nu sunt lipsite de scop. Dacă o astfel de operă de creație dispăre acum, numeroase alte creații iau din nou în ele rămășițele celei dintâi și, astfel, aceasta le servește și continuă să trăiască în noile creații. Trebuie doar să se gândească serios la o transformare exterioară, apoi trebuie să recunoască și faptul că viața interioară nu poate să piară. Și trebuie să considere cel puțin această viață interioară omului ca atare.... el trebuie să înțeleagă că sufletul ființei umane, viața emoțională, nu se poate încheia în mod voit.... că această viață emoțională este sensul real al întregii întrupări. Forma exterioară nu este de nici un folos dacă miezul interior nu este recunoscut de către umanitate.

Amin

Nemurirea sufletului....

B.D. Nr. 1874b

4. aprilie 1941

Construcția unei ființe umane necesită întotdeauna aceleași componente, trup, suflet și spirit. Trupul.... învelișul exterior.... îndeplinește funcțiile pe care sufletul le stabilește. Așadar, trupul este doar organul prin care se realizează voința sufletului. Odată cu momentul morții, sufletul nu mai are nevoie de un organ pe care îl slujește ca pe Pământ.... astfel în activitatea vizibilă de creație.... pentru că își schimbă locuința și trece în regiuni în care nu mai este nevoie să se facă nimic vizibil în exterior. Trupul a devenit desuet, care era doar mijlocul pentru cariera pământească în care sufletul trebuia să se transforme în purtător al spiritului divin. Spiritul, cea de-a treia componentă a ființei vii, doarme cu siguranță în fiecare om, dar intră în acțiune doar atunci când voința sufletului îi acordă mai multă atenție decât trupului, deci atunci când sufletul nu ia în serios cerințele pământești la fel de mult ca pe cele pe care i le impune spiritul, ceea ce înseamnă întotdeauna o subordonare a nevoilor pământești. Pentru că trupul, sufletul și spiritul aparțin cu siguranță unul altuia, dar pot urmări obiective separate. Sufletul își poate îndrepta voința mai mult spre cerințele trupului, dar poate și să le ignore și să facă voința sa utilă doar spiritului din el însuși, și tocmai această direcție a voinței determină viața sa în lumea de dincolo, adică starea în care sufletul locuiește după viața pământească, care îi poate aduce fericire sau suferință. Prin urmare, viața pământească, funcția trupului, este doar o etapă temporară în care se află sufletul. Sufletul este împins la orice activitate pe Pământ, dar el nu trebuie nicidecum considerat ca stins dacă trupul nu-și mai poate îndeplini funcția.... Sufletul a părăsit cu siguranță trupul, pentru că acum își are reședința în regiuni unde nu mai are nevoie de un înveliș exterior. Dar a considera că sufletul s-a sfârșit la fel ar fi o viziune complet greșită asupra naturii sale.... Căci sufletul este ceva ce nu poate pieri. El poate, într-adevăr, prin moartea trupeză a ființei umane, să nu mai determine corpul pentru funcțiile sale, poate, de asemenea, prin lipsă de maturitate, adică dacă a acordat prea puțină atenție spiritului în sine, să cadă într-o stare de inactivitate; dar niciodată nu poate "să nu mai fie"..... Pentru că este ceva spiritual, care este veșnic, în timp ce trupul este format din substanță pământească, din materie, și de aceea este supus unei schimbări constante, dar în cele din urmă se dizolvă în componentele sale originale de îndată ce sufletul a părăsit trupul....

Amin

Prietenii din lumea de dincolo se îndreaptă spre voi plini de iubire pentru a- vă împlini dorința, și astfel primiți:

Lumea ca atare nu are decât un singur scop, acela de a conduce numeroasele ființe vii, purtătoare de potențe spirituale, spre o dezvoltare superioară, care nu poate avea loc decât într-un astfel de mediu în care apar rezistențe de tot felul, iar lumea le oferă pe acestea din belșug. Fie că este vorba de Pământ sau de multe alte corpuri cerești.... pretutindeni apar dificultăți de neimaginat pentru ființa vie, pentru a căror depășire trebuie să se depună toată energia. Dar în fiecare ființă vie o astfel de energie este disponibilă prin aportul de forță pe care fiecare ființă vie îl primește pentru a exista în primul rând ca atare. Prin urmare, dezvoltarea ulterioară depinde întotdeauna de măsura în care este utilizată această putere inerentă ființei vii. Adică, cu cât mai repede este îndeplinită activitatea care îi revine ființei vii, cu atât mai repede inteligența spirituală este eliberată de forma care o învăluie și poate începe următoarea etapă de dezvoltare. Acum este posibilă întrebarea în ce formă este garantată ființei vii dezvoltarea superioară cea mai rapidă.... Iar la această întrebare nu se poate răspunde vreodată decât că orice formă este indispensabilă.... și nu se poate stabili o limită decât acolo unde unirea nenumăratelor particule sufletești are ca rezultat deja un întreg.... unde, prin urmare, toate substanțele sufletești sunt prezente pentru a anima ultima întrupare.... forma ființei umane.... Cel mai fin impuls din ființa umană, cel mai delicat sentiment, se bazează numai pe suflet, care este în acord cu toate subtilitățile și care, la rândul său, este compus din cele mai fine particule sufletești, care sunt de cea mai importantă necesitate în construcția întregului, deoarece ele garantează sufletului acum format cel mai fin sentiment și facultate perceptivă din nou pentru cele mai mici minuni de creație ale iubirii divine. Acolo unde aceste componente cele mai fine ale sufletului nu ar fi prezente, omului i-ar lipsi complet simțul pentru minunile care au luat ființă și care încă mai iau ființă.... El pur și simplu nu ar fi capabil să privească ceea ce nu era deja viu în el însuși.... el trebuie să aibă tot ceea ce conține creația în cea mai mică componentă din el însuși.... sau, mai bine zis, fiecare substanță trebuie să fie prezentă în sufletul său, numai atunci el poate percepe și acest lucru în afara sa. Această instrucțiune lasă din nou deschisă întrebarea de ce fel sunt componentele micilor ființe vii și este ușor de explicat că ele poartă din nou toate substanțele ființelor vii încă mai mici în ele însele, dar, în consecință, simt doar în mod pur instinctiv tot ceea ce a progresat deja mai departe în dezvoltare, dar la rândul lor controlează ceea ce este substanțial deja prezent în aceste ființe vii. Cunoașterea unor astfel de cunoștințe, care sunt importante în doctrina creației, reprezintă cel mai mare avantaj pentru om, deoarece prin aceasta învață mai întâi să cunoască esența omului în toată diversitatea ei. El poate, ca să spunem așa, să intuiască din acest fapt că ființa umană este tocmai coroana creației divine.... că ea este atât de extrem de fin construită în sine, adică în sufletul său, încât nu este posibil ca o asemenea operă de artă să fi fost creată de un Creator atât de înțelept doar pentru durata unei singure vieți pământești.... Căci tot ceea ce observă în natură, fie că este vorba de piatră, de plante sau de viață animală, este prezent în el în atomi. Omul conține în sine întreaga operă a creației în cea mai mică miniatură. De aceea, el trebuie, de asemenea, să învingă în el însuși rezistențele care îl abordează pe om din exterior prin intermediul lumii, care trebuie înțeles în așa fel încât nenumăratele pericole din exterior stimulează ființa umană la cea mai mare rezistență.... dar, de asemenea, și atmosfera spirituală este stimulată de o rezistență permanentă din partea diferitelor substanțe sufletești care se află într-o luptă permanentă și numai în acest fel se poate întări și face sufletul accesibil la adevăruri mai înalte, mai luminoase. Așa cum fiecare ființă vie, chiar și cea mai mică, trebuie să desfășoare o anumită activitate, la fel și ființa umană, ca purtătoare a tuturor acestor entități, iar aceasta constă în primul rând în spiritualizarea acelor substanțe sufletești care se află încă în contradicție serioasă cu sarcina lor actuală, care ar prefera să se conformeze în continuare activității pământești care le era caracteristică prin sarcina pământească care le revenea odinioară în forma lor anterioară. Și de aceea ființa umană trebuie să lupte împotriva atâtor slăbiciuni, defecte și vicii, pentru că, de fiecare dată, particularitatea substanțelor legate în suflet răzbate și vrea să forțeze trupul, învelișul pământesc, să se conformeze,

împotriva căreia trebuie să se opună cea mai mare rezistență în viața pământească. Numai astfel se înțelege ce responsabilitate extraordinară poartă ființa umană în viața pământească și cum lupta trebuie să fie constantă pentru a putea triumfa asupra tuturor pericolelor ca un adevărat învingător spiritual la sfârșitul zilelor și pentru a fi rezistat oricărei ispite, căci de câte ori spiritul este într-adevăr binevoitor, dar trupul este slab...

Amin

Trup, suflet și spirit.... Explicație....

B.D. Nr. 4757

9. octombrie 1949

Relația dintre trup, suflet și spirit este de neînțeles pentru oameni și, prin urmare, funcționarea spiritului este, de asemenea, dificil de explicat acestora. Spiritul se află în opoziție cu trupul, în timp ce sufletul se află între cele două, astfel că el trebuie, ca să spunem așa, să se decidă pentru trup sau pentru spirit, dar nu se poate întoarce niciodată spre amândouă. La începutul întrupării sale ca ființă umană, sufletul este complet devotat trupului, de aceea se străduiește să îndeplinească toate dorințele trupului, adică să gândească, să simtă și să vrea.... sufletul ființei umane.... este doar în acord cu trupul, care, fiind încă materie în sine, caută și el să se unească cu materia. Astfel, omul va avea o dorință pentru bunuri materiale, deoarece acestea sunt întruchiparea a ceea ce îi face plăcere trupului. Prin urmare, spiritul este aproape ineficient, sufletul nu ascultă ceea ce îi cere spiritul; el nu se poate afirma, deoarece trupul are încă preponderența și ocupă pe deplin sufletul, dominându-i astfel simțurile și aspirațiile. Dar sufletul poate recunoaște și el inutilitatea lucrurilor pământești, poate considera dorința trupului ca fiind lipsită de importanță, poate cere de la viața pământească mai mult decât simple bunuri materiale.... atunci spiritul își intră în drepturi.... El se exprimă acum către suflet și este ascultat de acesta. Sufletul începe să ia o altă direcție, nu mai revendică pentru trup, ci se străduiește pentru bunuri spirituale, se lasă învățat, adică acceptă fără contradicție ceea ce îi transmite spiritul, ba chiar se simte fericit și acordă tot mai puțină atenție trupului său sau caută și el să-l încline spre ceea ce cere spiritul de la suflet.... să renunțe la materia pământească în schimbul bunurilor spirituale. Acum că spiritul a triumfat asupra trupului, atât spiritul cât și trupul caută să câștige sufletul pentru ei înșiși. Și de îndată ce spiritul reușește să suprimă dorințele trupului, el este învingător.... Dar ce se înțelege prin spirit?....

Spiritul este divinul din ființa umană, este ceea ce marchează ființa umană ca fiind creatura lui Dumnezeu, spiritul este legătura care leagă ființa umană de Tatăl-Spirit din eternitate. Este conștiința în om de a fi veșnic unit cu Tatăl din veșnicie. De îndată ce intră în acțiune, ființa umană se recunoaște pe sine ca fiind o creatură a lui Dumnezeu, înainte de aceasta, ea este conștientă doar de sine ca ființă vie care vrea să obțină de la viață tot ceea ce aceasta îi oferă. Dar atunci când omul se recunoaște pe sine, atunci lumea nu mai este nimic pentru el, atunci caută bunuri superioare, atunci gândurile sale sunt îndreptate spre împărăția spirituală, atunci caută să intre în contact cu Cel care i-a dat viață, atunci gândirea sa este corectă, iar voința și acțiunile sale corespund voinței divine. Atunci va lucra în ființa umană spiritul de la Dumnezeu, căruia sufletul i se predă acum pentru a fi călăuzit și instruit, astfel încât trupul, sufletul și spiritul să devină acum una și să caute unirea cu Dumnezeu, deoarece spiritul din ființa umană îndeamnă în mod constant spre Tatăl-Spirit, cu Care este și va rămâne indisolubil unit pentru eternitate....

Amin

Sufletul.... Scânteia spirituală din om....

B.D. Nr. 1618

18. septembrie 1940

Sufletul omului este uniunea a nenumărate substanțe sufletești, care sunt puncte de colectare a sputerii spirituale, adică receptacole ale spiritualului de la Dumnezeu. Fiecare dintre aceste nenumărate substanțe a fost în prealabil întrupată undeva, adică închisă de o formă exterioară în scopul dezvoltării superioare a spiritualului și a posibilității de a se uni mai târziu cu o astfel de substanță sufletească. Prin urmare, sufletul ființei umane a trecut prin fiecare lucrare a creației în

substanțele sale individuale, sufletul s-a maturizat, ca să spunem așa, până la ultima întrupare pe Pământ. Sufletul capătă întotdeauna aceeași formă ca și învelișul exterior care îl înconjoară.... Și o imagine incredibil de atractivă și diversă s-ar prezenta observatorului spiritual dacă ar vrea să privească sufletul ființei umane în componența sa. Această lucrare a creației lui Dumnezeu, invizibilă pentru om, este de nedescris, atât în structura sa, cât și în finalitatea sa. Cu toate acestea, o descriere a compoziției sufletului nu ar face decât să deruteze mintea umană, deoarece ea nu poate înțelege nenumăratele minuni pe care corpul uman le conține în el însuși. Este întreaga operă a creației în miniatură, care este acum inteligibilă pentru oameni ca "suflet". Sufletul este partea cea mai intimă a ființei umane și cuprinde întreaga creație.... destinat să se transfigureze în viața pământească și {ca} să se bucure de deliciale Cerului în lauda lui Dumnezeu..... Sufletul conține în el însuși spiritul divin. Spiritualitatea este într-adevăr și substanța primordială a sufletului în toate fazele sale de dezvoltare.... dar Dumnezeu Însuși plasează scânteia spirituală divină în sufletul care acum se întrupează în ființa umană.

El suflă suflarea Sa în ființa umană.... El pune în el divinul și pune sufletul în fața sarcinii de a se decide pentru divin sau uman în timpul ultimei sale existențe pe Pământ. Dacă sufletul.... ființa spirituală de la Dumnezeu, care odată s-a opus lui Dumnezeu.... este acum dispus să se unească cu spiritul divin, atunci începe transfigurarea a ceea ce era cândva îndepărtat de Dumnezeu și devine lumină în sufletul uman. Și atunci sufletul uman se unește cu spiritul divin atunci când depășește cu fermitate orice dorință umană, care aderă la trupul uman ca o ispită pentru a pune la încercare și a oțelii voința, când se împotrivesc la tot ceea ce îi cere trupul ca atare și se supune de bunăvoie la ceea ce cere spiritul divin din el. Atunci sufletul renunță în cele din urmă la rezistența sa anterioară față de Dumnezeu. El se decide în favoarea lui Dumnezeu, nu se mai opune în mod conștient divinului și acceptă emanația iubirii, puterea, pentru a spori spiritualul din el însuși, pentru a realiza unificarea spiritualului din el însuși cu spiritualul din afara lui, și astfel se străduiește în mod conștient să se apropie de Dumnezeu.... Dacă, însă, dorința fizică este predominantă, scânteia spirituală divină doarme în cea mai adâncă îngrădire din ființa umană, nu poate radia lumină și sufletul rămâne în cel mai adânc întuneric. El își trăiește viața pământească fără nici cel mai mic succes, substanța spirituală din el este condamnată la lipsa de viață, progresul său pământesc nu este un curs de dezvoltare superioară, ci o perioadă de stagnare sau chiar de regres. Scânteia spirituală divină din ființa umană a fost lăsată neobservată și, prin urmare, nu s-a putut exprima. Forța iubirii divine nu a putut curge în ființă și astfel unificarea cu eternul Tată-Spirit nu poate avea loc niciodată. Iar sufletul ia cu el în veșnicie starea lipsită de lumină pe care a ales-o pe Pământ, pentru a-și aminti de timpul nefolosit pe Pământ în chinuri nesfârșite de remușcări, iar acum trebuie să ducă o luptă mult mai dificilă pentru a-și schimba starea într-una mai plină de lumină....

Amin

Vocea conștiinței....

B.D. Nr. 7698

13. septembrie 1960

Veți fi conduși spre perfecțiune și aveți nevoie de sprijinul Meu pentru asta, pentru că odată ați renunțat la toată puterea și ați devenit creaturi slabe, fără lumină, care au trebuit să rămână în abis până când iubirea Mea le-a cuprins și le-a ajutat să se ridice din nou din abis. Acum, cu siguranță că sunteți deja la un anumit grad de maturitate, dar acest lucru nu este suficient pentru a vă garanta ascensiunea pe care o mai aveți de parcurs în timpul vieții voastre pământești. Aveți nevoie de puterea și de călăuzirea Mea pentru aceasta. Și dacă voi înșivă sunteți acum conștienți de slăbiciunea voastră, dacă vă uitați în jur după ajutor, atunci Eu sunt deja alături de voi și aștept doar să apălați la ajutorul Meu.... dar trebuie să-Mi adresați această cerere de bunăvoie, pentru că din partea Mea nu se exercită niciun fel de constrângere asupra voinței voastre. Cu toate acestea, sunt întotdeauna dispus să vă acord ajutorul cerut, așa cum vă voi oferi în mod constant putere, dacă doar o doriți. Și pentru a trezi în voi dorința pentru aceasta, vă las uneori să vă simțiți slăbiciunea și întunericul în mod deosebit de puternic, iar acesta este doar un semn al iubirii Mele pentru voi, pentru că vreau să vă câștig pentru Mine prin aceasta, pentru că vreau să vă motivez să vă apropiați voluntar de Mine pentru ajutor. De

aceea trebuie să credeți în primul rând în Mine.... De asemenea, vi se va împărtăși și cunoașterea unui Dumnezeu și Creator, pe care trebuie doar să o acceptați și să vă gândiți la ea, iar apoi, cu bunăvoință, veți putea și voi să credeți. Și puteți fi siguri că vă voi ajuta să credeți cu tărie dacă sunteți dispuși să gândiți și să acționați corect.... dacă ascultați vocea interioară care vă va ghida întotdeauna corect. Și vocea Mea răsună în fiecare persoană ca o voce a conștiinței.... dar poate fi ascultată, dar și auzită, iar acest lucru depinde în întregime de voința ființei umane. Astfel, vocea conștiinței îl va informa și pe om despre ceea ce este bine și ceea ce este rău; prin vocea conștiinței el va fi instruit de legea fundamentală, de iubire, căci ca om el știe exact ce îi dă bucurie și mângâiere și ce îi aduce suferință și nefericire.... deci poate acționa față de semenii săi într-un mod care să servească bunăstării lui și îl poate proteja de răul corpului său.... Și astfel, iubirea se poate trezi în el și, odată cu iubirea, lumina cunoașterii îl poate lumina și pe el.... Fiecare om poate ajunge să gândească și să acționeze corect, pentru că simțul delicat a fost pus în el de către Mine, care se exprimă prin vocea conștiinței; și de îndată ce va fi atent la acest lucru, natura sa, care la începutul întrupării sale ca ființă umană este încă puternic blocată în iubirea de sine, se poate schimba în iubire față de aproapele, iar atunci este garantată și o credință puternică și vie în Mine, Dumnezeu și Creatorul său, și atunci își va recunoaște curând și Tatăl său în Mine, Care îl iubește și vrea să-l atragă la Sine.... Și el se va strădui să realizeze această uniune de bunăvoie. Și voi putea să-l îndrum spre perfecțiune, căci Eu acord ajutor fiecărui om, nu las pe nimeni în slăbiciune și ignoranță, Eu sunt și rămân călăuză lui pe tot parcursul vieții pământești atâta timp cât nu se opune Mie, atâta timp cât voința lui se lasă influențată de vocea conștiinței.... ceea ce se va întâmpla întotdeauna dacă sufletul este dispus să atingă scopul și ținta vieții pământești.... Atunci, ființa umană poate fi întotdeauna sigură că totul se va întâmpla din partea Mea pentru a o ajuta să atingă perfecțiunea, că nu va fi niciodată lăsată de capul ei și că își va atinge cu siguranță scopul....

Amin

Liberul arbitru....

B.D. Nr. 7837

28. februarie 1961

Numai voința voastră este decisivă pentru a ajunge sau nu la perfecțiune pe acest Pământ. Și de aceea este vorba de decizia voastră liberă de voință în viața pământească. Totuși, nu este vorba de întrebări pământești sau de păreri asupra planurilor pământești, ci este vorba exclusiv de faptul că sufletul vostru decide corect ce Domn recunoaște asupra sa. Cu toate acestea, ființa umană nu poate fi forțată să ia această decizie din nicio parte și, prin urmare, "liberul arbitru" nu poate fi negat niciodată, chiar dacă oamenii încearcă în mod repetat să facă acest lucru. Doar gândirea interioară a ființei umane este decisivă, iar aceasta nu este supusă niciunei forțe. Prin urmare, ființa umană nu poate fi influențată decât de idei, discursuri și evenimente de orice fel, care sunt menite să îi influențeze gândirea (voința). Iar acest lucru este încercat atât de părțile divine, cât și de cele opuse lui Dumnezeu. Dar ființa umană decide întotdeauna singură la ce influență se va supune (ceda)..... Voința umană este liberă.... Și, prin urmare, într-o zi va trebui să răspundă și pentru direcția pe care a dat-o voinței sale, pentru că a primit existența ca ființă umană cu scopul de a-și testa voința și pentru că sufletul va trebui să suporte într-o zi consecințele deciziei sale de voință. Omul își poate îndrepta voința spre Dumnezeu în toate situațiile vieții.... Și poate, de asemenea, să se supună adversarului Său.... dar nu va putea niciodată să-i facă responsabili pe semenii săi sau pe o putere lumească.... pe Dumnezeu Însuși sau pe adversarul Său, pentru decizia sa de voință, pentru că este liberul său arbitru care decide în ce direcție se îndreaptă gândurile sale, dacă acestea împing spre Dumnezeu sau spre adversarul Său.... Dar destinul său este întotdeauna atât de bine determinat de Dumnezeu, încât îl poate găsi cu ușurință pe Dumnezeu, dacă nu-i mai oferă rezistență interioară.... care este deci determinată de liberul său arbitru. Acum, oamenii sunt înclinați să conteste liberul arbitru pentru că nu sunt întotdeauna capabili să realizeze ceea ce doresc, totuși nu este vorba întotdeauna de ceea ce fac, ci de ceea ce doresc.... Pentru că ei pot fi, de asemenea, împiedicați să facă, tot prin influența forțelor spirituale.... dar niciodată în voința însăși. Din acest motiv, omul ar trebui să se critice pe sine însuși în ceea ce privește direcția în care se exprimă voința sa.... Căci el știe în viața pământească că i se cere să se întoarcă spre

Dumnezeu, pentru că Dumnezeu Însuși îi trimite în mod repetat astfel de indicații și nu trece prin viața pământească complet neștiutor.... Dar, întrucât este influențat și de adversarul lui Dumnezeu, nu va lipsi să-i vină în minte că va trebui să reflecteze și astfel va fi deja îndemnat să ia o decizie.... Și astfel, aceasta este și bătălia dintre lumină și întuneric, pe care omul însuși o duce până la capăt, ceea ce ar fi însă de neconceput fără liberul arbitru al omului, dar atunci doar forțele pozitive și negative s-ar angaja în această bătălie, din care o forță ar ieși apoi victorioasă.... Dar nu așa trebuie înțeleasă lupta dintre lumină și întuneric, căci ea privește sufletul ființei umane, iar acesta decide singur prin liberul arbitru. Și de aceea, viața pământească este pentru om un lanț neîntrerupt de experiențe, de trăiri și impresii care îl pot stimula să gândească și, de asemenea, îl pot lăsa să gândească în direcția corectă. Dar, întrucât adversarului lui Dumnezeu i se acordă și dreptul de a lupta pentru suflet, gândurile sale sunt și ele influențate negativ, iar acum trebuie să ia o decizie. Iar puterea rezistenței sale împotriva lui Dumnezeu determină rezultatul, determină soarta sufletului după moartea trupului, care poate fi extrem de fericită, dar și extrem de chinuitoare. Dar, indiferent de modul în care este dirijată voința sa.... iubirea lui Dumnezeu nu renunță niciodată la suflet, iar dacă acesta nu-și va atinge scopul în această viață pământească, atunci cu siguranță va întârzia răscumpărarea sa pentru o perioadă infinit de lungă, totuși, într-o zi, voința va decide corect, deoarece iubirea lui Dumnezeu este puterea căreia sufletul nu-i va rezista la nesfârșit....

Amin

Sarcina pământească: Decizia voinței.... Lupta greșită....

B.D. Nr. 5557

15. decembrie 1952

A trebuit ca voi să parcurgeți un drum anevoios înainte de a fi pregătiți să dați ultimul test al voinței.... sufletul vostru s-a reunit din nou, care a fost dizolvat cândva în nenumărate scânteii sufletești, care toate au trebuit să treacă printr-un proces de maturizare în stare legată.... voi ați atins din nou conștiința eu-lui, ca ființe individuale vă confrunțați liberi cu o decizie: Să alegeți Domnul căruia doriți să îi aparțineți.... Această decizie reprezintă scopul și obiectivul vieții voastre pământești, iar această decizie trebuie luată de bunăvoie, nu poate fi luată în numele vostru, nu poate fi nici amânată, ea trebuie luată în mod inevitabil la sfârșitul vieții voastre pământești, pentru că atunci soarta voastră în eternitate va fi în funcție de această decizie. Prin urmare, atitudinea voastră față de această sarcină a vieții pământești este extrem de serioasă.... Ea vă poate aduce lumină și fericire, dar și moarte și ruină, și numai voi determinați acest lucru prin voința voastră. Și vă lăsați puțin afectați de aceasta, chiar dacă vi se dă motivul vieții voastre pământești, chiar dacă soarta în veșnicie vă este prezentată ca fiind glorioasă sau cumplită. Pentru că nu credeți că într-o zi va trebui să răspundeți pentru voința voastră. Dar credința în acest lucru nu poate fi obținută cu forța de voi, și de aceea ea nu se găsește decât foarte rar în rândul omenirii, și de aceea oamenii nu-și ating decât foarte rar scopul de a se fi hotărât pentru Domnul cel Drept. Dar necredința are un efect.... Din ce în ce mai mulți oameni uită de scopul lor în viață și fiecare gând al lor se aplică doar la lumea pe care, totuși, vor trebui să o părăsească în curând. La ceea ce se află în spatele lor, ei își întorc din nou fața. Amintirea parcursului lor de suferință prin materie le este îndepărtată, căci ei trebuie să se decidă în libertate de voință și nu trebuie să se decidă pentru Domnul cel Drept din frică. Și astfel există pericolul evident ca decizia lor să se întoarcă în dezavantajul lor, să își îndrepte toate simțurile spre materie și astfel să aleagă și ei pe Domnul acestei lumi, căruia îi vor cădea acum din nou pradă și căruia îi datorează faptul că vor fi din nou izgoniți în materia dură pentru că au luat o decizie greșită. Căci ei ar trebui să-și îndrepte ochii spre Cer, ar trebui să se străduiască în sus și să întoarcă spatele lumii pământești, atunci decizia corectă a fost luată, atunci calea prin întreaga creație a fost încununată de succes, atunci viața pământească a încoronat ființa, atunci sufletul a găsit pe Domnul potrivit și s-a grăbit să se întâlnească cu El.... atunci ființa umană a trecut testul voinței pe Pământ și poate să se lepede de trupul pământesc greu și să intre în veșnicie ca un spirit pur, atunci lunga cale pământească de dinainte nu a fost în zadar....

Ființa și-a regăsit calea spre originea sa, l-a recunoscut pe Tatăl și s-a predat Lui pentru eternitate.

Voință și faptă.... Responsabilitate....

B.D. Nr. 2489

1. octombrie 1942

Voința dă naștere faptei. Astfel, testamentul este determinant, deși actul este doar confirmarea testamentului. Fără voință, fapta nu se poate realiza; voința fără faptă, însă, trebuie să răspundă deja în fața lui Dumnezeu, căci ea manifestă dispoziția ființei umane, impulsul spre bine sau spre rău. Pentru a putea îndeplini voința trebuie să se folosească vitalitatea infuzabilă a ființei umane, astfel că ființa umană poate săvârși atât fapte bune, cât și rele, ea se va folosi întotdeauna de forța pe care i-o dă Dumnezeu. Însuși pentru a face acest lucru.... Dacă acum face o faptă rea, o face cu ajutorul forței divine și astfel face ceva pentru care trebuie să răspundă în fața lui Dumnezeu. Astfel, el și-a folosit voința pentru a spori puterea adversarului său cu ajutorul forței de la Dumnezeu, căci fiecare faptă rea este o predare a lui însuși puterii malefice și deci o creștere a acesteia. Voința ființei umane se îndepărtează de Dumnezeu și se îndreaptă spre acea putere rea prin fiecare faptă care este îndreptată împotriva lui Dumnezeu și astfel mărturisește o dispoziție rea. Dacă voința unei persoane este bună, adică întoarsă spre Dumnezeu, atunci ea va folosi întotdeauna forța vitală care curge spre ea pentru fapte benefice pentru semenii săi. El va practica slujirea iubirii aproapelui pentru că este în permanență activ, adică își lasă voința să devină acțiune. Dacă faptele sale sunt născute din iubire, adică acea iubire determină voința ființei umane să fie activă, atunci voința ființei umane este îndreptată spre Dumnezeu. Astfel, voința s-a hotărât pentru Dumnezeu de bunăvoie, iar orice faptă născută din această voință este justificată înaintea lui Dumnezeu, iar Dumnezeu evaluează această faptă conform voinței de iubire....

Amin

Binele și răul.... Legea din veșnicie....

B.D. Nr. 3901

11. octombrie 1946

Răul este de asemenea permis de Mine, dar niciodată de voința Mea, pentru că răul contrazice legea Mea din eternitate, este o direcție greșită a voinței care se îndepărtează de Mine și se îndreaptă spre ceva cu totul neevlavios.... o stare care contrazice complet starea inițială a celor creați de Mine.... Dar trebuie să fie posibil ca acest creat de Mine să se străduiască spre bine și spre rău, deci binele și răul trebuie să existe dacă ființa vrea să rămână sau să devină perfectă de bunăvoie. Tot ceea ce contrazice legea Mea din eternitate este rău, tot ceea ce rămâne în ordinea Mea eternă este bine; dar faptul că ființa poate să simtă sau să își dezvolte dorința în orice direcție în interiorul ei este voința Mea, iar faptul că poate să simtă orice dorință în inima ei este opera Mea. Cu toate acestea, înțelepciunea și iubirea Mea stau la baza faptului că am creat ființa în acest fel pentru că vreau să o conduc spre beatitudinea eternă și aceasta are ca și condiție o aspirație spre bine în liberul arbitru. Pentru a putea dezvolta puterea trebuie să existe și rezistență.... Pentru a fi bună, ființa umană trebuie să aibă și posibilitatea de a fi rea și de a deveni sau de a rămâne bună din proprie inițiativă, altfel perfecțiunea sa ar fi pur și simplu o operă a iubirii Mele, care însă nu are cel mai înalt grad, deoarece liberul arbitru este indispensabil, iar acesta trebuie mai întâi testat. Răul nu poate fi niciodată numit bun și nu poate fi prezentat ca provenind de la Mine, deși Eu îi acord și răului spațiu, deși îl permit. Gândirea rea, vorbirea rea și acțiunea rea sunt în afara ordinii Mele divine.... Dacă, totuși, aș împiedica ființa umană să gândească, să vorbească și să acționeze rău în virtutea voinței Mele, ea nu ar mai fi o creatură liberă, independentă și cu voință proprie, ci doar un simplu produs al voinței Mele, care, totuși, nu ar putea pretinde niciodată că este perfectă. Dar Eu vreau să-Mi formez creații perfecte, pe care vreau să le impregnez cu puterea iubirii Mele și să le fac astfel extrem de fericite. Iar pentru aceasta ele trebuie să fi trecut testul voinței de a se strădui să atingă cel mai înalt grad de perfecțiune de bunăvoie, în deplină libertate de voință.... Iar pentru aceasta este nevoie și de posibilitatea de a putea coborî în starea de imperfecțiune, cea mai îndepărtată de Mine. Voința Mea este și va rămâne bună pentru eternitate și tot ceea ce se supune de bunăvoie voinței Mele va fi și va rămâne bun; cel ce acționează împotriva voinței Mele preferă, așadar, răul și Eu nu-l împiedic, însă, acesta se privează de

perfectiunea sa, nu trece testul voinței și, dacă s-a scufundat și în cea mai adâncă adâncime, trebuie inevitabil să se străduiască din nou să urce în mod liber, chiar dacă pentru aceasta este nevoie de un timp infinit de lung pentru a ajunge din nou la gradul de perfecțiune care permite apropierea Mea. Și tocmai din acest motiv voința sa trebuie să aibă o marjă de manevră, trebuie să fie posibil să acționeze contrar ordinii divine eterne, dar pe care Eu nu o pot aproba niciodată și care, de asemenea, nu este niciodată voința Mea. De aceea, binele și răul vor rămâne până când toate ființele spirituale vor fi răscumpărate, adică până când tot ceea ce a ieșit din Mine va fi trecut testul voinței de a tinde spre binele și divinul de bunăvoie, până când își va fi găsit drumul spre Mine de bunăvoie și, ca ființă suprem de perfectă, se va putea bucura acum de toate deliciale fericirii veșnice....

Amin

Ispășirea vinovăției prin Hristos....

B.D. Nr. 6513
30. martie 1956

Să iau asupra Mea suferința omenirii a fost nespus de greu.... Nu a existat nici o faptă rea care să nu-și producă efectul asupra oamenilor și ar fi trebuit să suferiți incomensurabil, dacă ar fi trebuit să suportați voi înșivă toate păcatele care au cântărit asupra voastră. Iar păcatul fostei voastre răzvrătiri împotriva lui Dumnezeu era atât de mare în sine, încât nu ați putut să-l ispășiți, nici în starea legată, nici în starea de ființă umană.... De aceea, am luat asupra Mea toată vina voastră, am luat efectul fiecărei fapte rele, am încărcat totul pe trupul Meu uman și acesta a ispășit acum vina voastră printr-o suferință și moarte extrem de chinuitoare pe cruce.... Dragostea Mea M-a determinat să vă ajut.... Și toate ființele spirituale pline de lumină, toate ființele primordiale create care Mi-au rămas credincioase, au fost pline de aceeași iubire pentru voi.... Dar iubirea nu lasă nimic să se piardă, iubirea nu lasă nimic în întuneric, în adversitate și chin.... Iubirea S-a oferit pe Sine pentru mântuire, pentru răscumpărarea mării vinovății.... Într-o ființă plină de lumină și de iubire, iubirea însăși a coborât pe Pământ.... Dar ceea ce trebuia să se întâmple pe Pământ trebuia să aibă loc într-o formă umană; iubirea trebuia să îmbrace o haină omenească, Eu Însumi trebuia să Mă intrupez în trup și am locuit în ființa umană Iisus, Care, totuși, era atât de fără de păcat și de pur încât am putut să Mă manifest în El.... Și acest om Iisus a ispășit vina voastră, acest om Iisus a luat pe umerii Săi imensa povară a păcatelor omenirii și a mers cu ea la cruce.... Și chiar dacă suferința inumană vă este descrisă din nou și din nou, nu veți putea să o înțelegeți în toată profunzimea ei, pentru că lacunele ființei voastre vă împiedică să faceți acest lucru.... Suferința Sa a fost incomparabil de grea și El știa despre ea cu mult timp înainte, pentru că era umplut de spiritul Meu, Care își făcuse loc în El Însuși, și de aceea știa și El totul, despre misiunea Sa și, de asemenea, despre răstignirea Sa. Sufletul Său tremura și se cutremura pentru că era o ființă umană, iar divinitatea Sa obținută prin iubire, cu siguranță, I-a dat putere, dar nu a diminuat măsura suferinței.... La cruce a mers o ființă umană Care a vrut să sufere pentru semenii Săi pentru a-i ajuta. Pentru că această ființă umană știa despre imensa suferință a celor care erau ținuți în abis de adversarul Meu.... Iisus știa că trebuia făcut un sacrificiu pentru a cumpăra sufletele de la acest adversar.... El știa că marea vină a păcatului trebuia ispășită pentru a satisface dreptatea Tatălui, Care nu putea primi în casa Tatălui un copil plin de vină.... El a vrut să-Mi aducă copiii înapoi la Mine, a vrut să plătească prețul de cumpărare pentru suflete.... Și cum vina era enormă, jertfa trebuia să fie și ea neobișnuit de mare.... Și de aceea omul Iisus, știind acest lucru, a luat asupra Sa suferința imensă, de aceea a îngăduit să I se întâmple ceea ce nici o ființă umană în afară de El nu ar fi îndurat.... El a mers conștient pe drumul crucii și a suferit chinuri de nedescris, care în cele din urmă s-au încheiat cu cea mai dureroasă moarte pe cruce.... Pentru voi, oamenii, nu este încă posibil să măsurați măreția acestei lucrări de milă față de umanitate, dar ar trebui să vă amintiți mereu că El a fost complet nevinovat și a suferit pentru voi, care nu ați fi putut niciodată să vă întoarceți la Tatăl din adâncuri fără lucrarea Sa de răscumpărare.... Eu Însumi eram în omul Iisus, dragostea L-a umplut, fără de care El nu ar fi putut niciodată să realizeze această lucrare, dar a trebuit să tac în El în cele mai dificile ceasuri ale suferinței Sale, pentru că o ființă umană trebuia să sufere și să moară, deoarece Divinitatea din El nu putea suferi, dar nici Divinitatea nu putea răscumpăra vina fără o ispășire conform justiției divine.... Ceea ce este încă de neînțeles pentru voi, oamenii, veți putea într-o zi să

înțelegeți în toată profunzimea sa și atunci veți putea participa și voi la această cea mai mare lucrare de milă. Omul Iisus a stat în sfera voastră prin umanitatea Sa, și de aceea sufletul Său a suferit atât de cumplit, care coborâse de Sus, din împărăția luminii, și privea în cel mai adânc întuneric și era asuprit de forțele iadului.... De aceea, omul Iisus nu a suferit doar fizic, ci a trebuit să îndure și cele mai profunde chinuri ale sufletului, ceea ce a mărit de o mie de ori suferința Sa.... Dar El v-a adus mântuirea din păcat și din moarte...

Amin

Admonestare serioasă și avertisment față de ceea ce este efemer....

B.D. Nr. 5594
3. februarie 1953

Fiți conștienți de faptul că totul este trecător și că și voi înșivă purtați un trup trecător, că va trebui să lăsați totul în urmă când va veni ceasul plecării voastre de pe Pământ, că atunci va rămâne doar sufletul vostru, și asta în starea pe care voi înșivă i-ați dat-o pe Pământ. Fiți conștienți de faptul că el va adopta în împărăția spirituală atitudinea pe care voi, ca ființe umane, ați avut-o față de lume, că se va agăța în continuare de materie sau o va disprețui, la fel ca și voi pe Pământ, dar că soarta lui va fi atunci o stare extrem de chinuitoare, dacă numai materia era reprezentată de gândurile și aspirațiile voastre, pe care acum trebuie să le lase în urmă și astfel ajunge sărac și mizerabil în împărăția de dincolo, în timp ce el se înalță ușor, liber și fericit, dacă nu este împovărat de nicio legătură cu Pământul, dacă gândurile și aspirațiile sale erau deja orientate spiritual pe Pământ.... Gândiți-vă, oameni buni, că lumea nu vă poate oferi decât bunuri de fațadă, care nu durează, dar că vă faceți sclavii acestora dacă nu le depășiți și nu le recunoașteți ca fiind bunuri de fațadă. Lăcomia pentru materie, pentru bunurile pământești, este cel mai mare pericol pentru sufletul uman, iar această lăcomie este copleșitoare printre oamenii de pe acest Pământ și crește constant cu cât ei se apropie mai mult de sfârșit. Oamenii sunt complet orbiți în spirit, gândirea lor este confuză, ei creează și muncesc doar pentru lume și nu acordă atenție sufletului lor, care trebuie să rabde și care va supraviețui doar atunci când toate celelalte vor dispărea. Și totuși, oamenilor li se reamintește în mod constant cât de inutile sunt începuturile lor și ce soartă îl așteaptă pe suflet după moarte. Li se atrage atenția, dar ei pot fi doar admonestați și avertizați, nu forțați să-și schimbe voința și gândurile. Iar ei nu acordă nicio atenție acestor avertismente și atenționări și, de asemenea, rămân neafecțați de anunțul sfârșitului apropiat, deoarece ei nu cred în el. Și de aceea Dumnezeu se exprimă uneori atât de evident, luându-le oamenilor ceea ce ei nu vor să dea de la ei înșiși. Aceasta este cu siguranță o revelație divină, dar foarte puțini sunt cei care o recunosc ca atare. Este o revelație care le dezvăluie oamenilor destul de clar activitatea lui Dumnezeu, pentru că nu se pot lupta cu ea, pentru că sunt incapabili să se apere, pentru că trebuie să își recunoască neputința totală și, prin urmare, ar putea foarte bine să recunoască faptul că o putere superioară este activă în conformitate cu voința lor. Și totuși, ei nu vor să recunoască această Putere, ba chiar o neagă și mai mult și nu pot fi împiedicați pentru că sunt în posesia liberului arbitru. Dumnezeu vorbește pretutindeni și vocea Lui poate fi auzită de toată lumea, dar cei mai mulți rămân neafecțați de ea și își îndreaptă privirea doar spre lume și spre bunurile ei, iar dorința de materie nu încetează în inima lor, motiv pentru care ei ar dori să recupereze cât mai repede tot ceea ce au pierdut, dar să lase sufletul să continue să moară. Cu toate acestea, Dumnezeu nu renunță la efortul Său de a-i elibera pe oameni de materie. Până la sfârșit se vor mai întâmpla multe lucruri care servesc acestui scop, iar acest lucru este bun pentru cei care recunosc sensul și scopul distrugerilor și al dezastrelor și, de asemenea, pe Cel care poruncește creației; bun pentru cei care Îl recunosc pe Dumnezeu în tot ceea ce se întâmplă și Îl cheamă pentru protecție și ajutor în orice adversitate.... Aceștia vor fi ajutați pe Pământ și, de asemenea, în împărăția spirituală, vor trăi chiar dacă au murit....

Amin

Voi, oamenii, v-ați îndreptat privirea spre lume, căutați numai comori pământești, căutați să vă împliniți dorințele trupești, vă mișcați numai într-o zonă în care domnește materia; dar voi țineți mort tot ce este spiritual.... Dar trupul vostru nu este decât învelișul a ceea ce rămâne după moartea trupului vostru, trupul vostru nu este decât locuința sufletului vostru pentru o scurtă perioadă de timp, iar sufletul este cel care ar trebui să ajungă la maturitate prin viața pământească, dar pe care voi îl lăsați să moară de foame prin atitudinea voastră materialistă și care, prin urmare, intră în împărăția spirituală într-o stare mizerabilă. Lumea materială este împărăția spiritualului alungat, pe care cu siguranță o locuiți și voi ca ființă umană, dar care este ultima voastră oprire înainte de intrarea în împărăția spirituală. Cât timp spiritul lumii din voi este atât de puternic încât nu vă doriți decât bunuri materiale, că nu faceți decât să creați și să munciți pentru această lume pământească, atâta timp sunteți sclavii materiei, în timp ce voi, în calitate de stăpân, ar trebui să învingeți materia. Vă folosiți toată vitalitatea doar pentru a întări împărăția adversarului lui Dumnezeu, dacă vă străduiți pentru lume și bunurile ei. Dar voi ar trebui să vă folosiți vitalitatea pentru a aduna bunuri spirituale, pentru a dobândi comori pentru veșnicie, ar trebui să vă despărțiți voluntar de bunurile care sunt trecătoare și care vă vor fi totuși luate într-o zi, pe care nu le puteți prelua în veșnicie. Ar trebui să vă folosiți vitalitatea în mod corect și să dobândiți bunuri nepieritoare cu care să puteți lucra în împărăția spirituală, care înseamnă pentru voi o bogăție care vă va face cu adevărat fericiți. Voi sunteți mai presus de toate creațiile materiale, căci ele au fost create doar pentru voi, pentru a vă servi în vederea perfecțiunii voastre.... Dar voi, oamenii, le judecați greșit valoarea, vă străduiți să vă îndreptați spre lume în loc să o recunoașteți ca pe un obstacol în calea dezvoltării voastre spirituale. Voi serviți materia în loc ca ea să vă servească pe voi, vă lăsați conduși de ea și deveniți sclavii materiei. Iar acest lucru înseamnă că pregătiți moartea sufletului din voi, că acesta este înconjurat de un înveliș dens atunci când intră în împărăția de dincolo, că nicio rază de lumină nu poate străpunge acest înveliș și că, prin urmare, sufletul suferă de nedescris până când învelișul se dizolvă, ceea ce poate dura veacuri întregi dacă învelișul nu se întărește din ce în ce mai mult și nu mai există nicio perspectivă ca sufletul să se elibereze de el. Voi, oamenii, nu știți ce îi faceți sufletului vostru dacă aveți o mentalitate pământesc-materialistă, dacă vă străduiți mereu doar să obțineți bunuri materiale. Recunoașteți caracterul trecător a ceea ce vă înconjoară și amintiți-vă de ceea ce este nepieritor. Nu vă trăiți viața pământească în zadar, căci ea v-a fost dată doar pentru maturizarea sufletului, a substanței spirituale din voi, care nu poate folosi decât hrana spirituală pentru a se dezvolta, pentru a putea părăsi trupul fără înveliș atunci când vă va veni ceasul.... Amintiți-vă de suflet și orientați-vă simțurile în mod spiritual.... căci sufletul rămâne, dar tot ce este pământesc trece....

Amin

Căsătoria.... În fața lui Dumnezeu și a lumii....

B.D. Nr. 4357

29. iunie 1948

Trebuie să vă găsiți unul pe celălalt în dragoste, altfel un legământ nu este binecuvântat de Mine. Căsătoria este unirea, o conviețuire în cea mai intimă armonie, căsătoria este o stare care nu poate fi creată prin lege, ci necesită întotdeauna o iubire profundă și dezinteresată care, însă, odată aprinsă în inimă, nu se mai poate stinge niciodată, pentru că iubirea dreaptă unește inimile, nu este o iubire a trupului care își caută împlinirea în beția senzuală, nu este o iubire exigentă. O iubire care dăruiește și mulțumește în mod constant este fundamentul unei căsnicii care este binecuvântată de Mine. Căsătoria este comuniunea intimă a două persoane ale căror inimi simt o iubire pură unul pentru celălalt.... O astfel de căsătorie este indisolubilă, deoarece dragostea adevărată nu poate pieri niciodată. Și această căsătorie se încheie de îndată ce doi oameni se încredințează Mie pentru ca Eu să le binecuvântez uniunea. Atunci ei sunt considerați soț și soție în fața Mea și vor rămâne împreună până când moartea îi va despărți. Oricine a încheiat o astfel de căsătorie va simți întotdeauna că aparține celuilalt, chiar dacă circumstanțele exterioare îi separă pe cei doi. Binecuvântarea Mea se va odihni asupra lor pentru că sentimentul cel mai sfânt, care își are originea în Mine, a provocat legătura, care este prima condiție

pentru o căsătorie dorită de Mine.... (29.6.1948). Cu toate acestea, iubirea pură nu se găsește decât foarte rar pe Pământ, dar cu toate acestea, se stabilesc uniuni conjugale, iar acest lucru nu este contrar voinței Mele, deoarece rasa umană trebuie să procreze, deoarece nenumărate suflete așteaptă să fie concepute în carne și oase pentru a-și parcurge ultimul curs de dezvoltare în lumea materiei. Prin urmare, legătura dintre doi oameni trebuie să primească o formă recunoscută în exterior, o formă care să includă anumite legi, obligații și drepturi, pentru că, în lipsa acestora, oamenii încalcă prea ușor ordinea intenționată de Mine și, astfel, pun în pericol educația corectă a urmașilor lor, care, cu toate acestea, este de cea mai mare importanță pentru dezvoltarea lor spirituală. Astfel, căsătoria conform formei legale este în conformitate cu voința Mea, dar dacă binecuvântarea Mea specială se bazează pe ea depinde de gradul de iubire a ambilor soți unul față de celălalt, dar binecuvântarea Mea este la rândul ei decisivă pentru a stabili dacă o căsătorie este încheiată în fața oamenilor sau în fața Mea. Dacă o căsătorie este încheiată din alte motive, fără o iubire profundă de ambele părți, atunci uniunea este cu siguranță valabilă în fața lumii și nu voi refuza sprijinul Meu dacă este solicitat, dar nu este o căsătorie în sensul corect al cuvântului în care Eu sunt mulțumit, nu este starea de uniune dorită de Mine care, prin iubire, devine un act de beatitudine pe care Eu îl binecuvântez. Pentru că principiul dăruirii va prevala întotdeauna acolo unde există iubire pură și astfel, Eu, care sunt Iubirea Însăși, nu voi fi niciodată eliminat într-o astfel de căsătorie, iar spiritul Meu va conduce oamenii și va lucra în cei care vin astfel în fața Mea și cer binecuvântarea Mea ca soț și soție....

Amin

Voința pentru urmași.... Suflete în așteptare....

B.D. Nr. 2795

3. iulie 1943

Nenumărate suflete își așteaptă întruparea și, prin urmare, trebuie să apară mereu noi generații. Din când în când trebuie să se nască oameni în care sufletele își stabilesc reședința în ultima lor perioadă de dezvoltare pe Pământ. Prin urmare, este întotdeauna nevoie de bunăvoința oamenilor de pe Pământ pentru ca un suflet să se poată întrupa, iar acest lucru este, de asemenea, un act de iubire pentru cei neîmpăcați dacă oamenii oferă unui suflet posibilitatea ultimei întrupări pe Pământ.... Doar această voință de a trezi o nouă viață trebuie să fie motivul fiecărei uniuni dintre bărbat și femeie; iar dacă această voință lipsește, atunci se realizează în mod ilegal o funcție trupească care are ca scop doar trezirea unei vieți umane. Și în acest domeniu se păcătuiește mult, adică nu se ia în considerare voința divină, corpul nu este educat la sarcina sa reală, iar rezultatul este că multe suflete așteaptă în zadar și astfel nu se pot întrupa, deși au atins gradul de dezvoltare care permite o întrupare pe Pământ. Aceste suflete rămân acum aproape de Pământ și caută să determine oamenii să se unească, iar acest lucru se întâmplă mai ales atunci când oamenii sunt uniți în dragoste. Căci iubirea trebuie să fie forța motrice pentru o uniune din care să rezulte o nouă viață. Iubirea dintre doi oameni este necesară dacă sufletul trezit la viață dorește să aibă posibilitatea de a atinge maturitatea în timpul scurt petrecut pe Pământ, ceea ce are ca rezultat intrarea sa în împărăția luminii. O uniune fără iubire oferă posibilitatea întrupării sufletelor în care instinctele rele domină încă extrem de puternic și care, de aceea, trebuie să lupte extraordinar în viața pământească pentru a depăși aceste instincte.... (3.7.1943) Voința oamenilor de a da naștere la urmași este, de asemenea, legată în cea mai mare parte de dragostea reciprocă, iar acest lucru este foarte avantajos pentru sufletul care se întrupează acum, de îndată ce predomină dragostea, deoarece atunci scânteia de dragoste va trece mai departe și în ființa nou-născută și aceasta poate ajunge mult mai ușor la maturitatea spirituală pe Pământ. Cu toate acestea, strădania de a împiedica descendența poate fi în detrimentul sufletului care dorește să se întrupeze, în măsura în care instinctele oamenilor întăresc și ele aceleași instincte ale noii ființe, iar sufletul acesteia trebuie acum să lupte în mod constant împotriva lor în timpul vieții sale pe Pământ. Dacă sufletele nu ajung să se întrupeze, ele rămân totuși aproape de oameni și îi presează, adică încearcă să influențeze oamenii, să se unească în scopul procreării. Este de înțeles că dorințele fizice vor predomina atunci întotdeauna, deoarece sufletele caută să influențeze oamenii doar în conformitate cu dispoziția lor, astfel că ele doresc să transfere dorințele pur fizice pentru a avea apoi posibilitatea de a se întrupa. O responsabilitate imensă revine așadar oamenilor care se unesc din instinct fără iubire, deoarece ei sunt

înconjurați de suflete care doresc să se întrupeze, iar prin dorințele lor atrag sufletele la fel de predispușe care, la rândul lor, folosesc momentele dezinhibate pentru a se instala într-o ființă nou-născută care își începe acum calea pământească ca ființă umană. Și astfel de suflete predomină în cea mai mare parte, căci numărul celor care lasă să intre în viață dragostea și voința conștientă pentru progenerare este doar mic. Și, prin urmare, rasa umană va fi și ea din ce în ce mai nespirtualizată, pentru că există puțină iubire printre oamenii care au văzut lumina zilei și fără iubire....

Amin

Destinul ființei umane.... Dorința de adevăr....

B.D. Nr. 6100

6. noiembrie 1954

Destinul omului este desăvârșirea sufletului său pe Pământ.... O maturizare spirituală este stabilită pentru voi, oamenii, ca un scop, pe care trebuie să vă străduiți să îl atingeți de bunăvoie, pentru a fi potriviți pentru împărăția spirituală la sfârșitul vieții voastre pământești. Cu toate acestea, acest adevăr incontestabil este acceptat de foarte puțini oameni, iar modul lor de viață pământesc este ghidat în consecință. Majoritatea oamenilor sunt încă orbi în gândirea lor, sunt orbi din punct de vedere spiritual și nu se lasă atinși atunci când li se aduce adevărul. Ei pot doar să arate un grad scăzut de dezvoltare a sufletului lor, dar nu fac nimic pentru a-l ridica.... ei nu cred.... nici într-un scop pământesc al vieții și nici în responsabilitate. Ei nu cred nici într-o legătură între cel creat și Creator.... și nu caută clarificări nici asupra acestui aspect, care este extrem de important: Ce se va întâmpla cu ei după ce vor părăsi corpul pământesc.... căci nici ei nu cred în supraviețuirea după moarte....

Totuși, necredința lor nu îi protejează de responsabilitate, căci ei au liberul arbitru, și nu sunt obligați la necredința lor, la atitudinea lor față de Dumnezeu.... la care ar putea să se predea în liberul arbitru pentru ca acum să fie mereu și mereu ghidați în gândurile și acțiunile lor de atitudinea corectă față de Dumnezeu.... Căci orice om se poate întoarce spre Dumnezeu și nu are nicio scuză valabilă pentru a se îndepărta de El, în afară de aceea că nu vrea.... Căci de îndată ce dorește să cunoască adevărul, acesta îi este transmis de Dumnezeu, și atunci omul însuși stabilește relația corectă cu Dumnezeu.... Faptul că oamenii gândesc și doresc în mod diferit depinde de ei, căci voința de adevăr garantează o gândire corectă și, de aceea, fiecare ar trebui să se examineze pe sine în ce măsură dorește el însuși adevărul.... Dacă acceptă cu indiferență tot ceea ce i se spune ca fiind credibil, el însuși nu are dorința de adevăr, altfel l-ar examina.... Iar dacă respinge tot ceea ce i se oferă, aceasta poate fi, de asemenea, indiferență față de adevărul pe care nu-l caută și, prin urmare, nu-l poate recunoaște niciodată ca adevăr. Dacă ființa umană este ignorantă, dacă este oarbă din punct de vedere spiritual, este vina sa, deoarece nu are nicio dorință pentru adevăr.... Și nici o ființă umană nu se poate scuza spunând că nu știe ce este adevărul și nici nu-l poate evalua niciodată pentru sine.... motiv pentru care respinge totul. Cu siguranță că nu îi este posibil să testeze singur adevărul cunoașterii, pentru că trebuie să ceară sprijinul lui Dumnezeu pentru aceasta.... deoarece intelectul său singur nu poate efectua un astfel de test. Dar de îndată ce se va întoarce la Dumnezeu Însuși pentru sprijin, pentru iluminarea spiritului, el va recunoaște clar și va putea distinge adevărul de eroare..... Dar pentru aceasta este necesară credința în Dumnezeu.... Și chiar și intelectul poate afirma această credință, dacă voința omului este bună.... căci întreaga creație atestă existența unui Creator înțelept și omnipotent, iar apelarea la ajutorul acestui spirit creator veșnic ar trebui, prin urmare, să fie posibilă pentru orice persoană înțeleaptă care dorește să pătrundă în adevăr....

De asemenea, el va fi în curând luminat și cu privire la scopul său pe Pământ, va acorda semnificația corectă vieții sale pământești și nu va mai umbla cu ușurință, va fi conștient de responsabilitatea sufletului său și îl va ajuta să atingă cea mai înaltă perfecțiune posibilă....

Amin

Nu vă iritați dacă și Cuvântul Meu este respins ca fiind greșit, căci adevărul pur nu poate ieși decât de la Mine Însumi. Iar faptul că sunteți învățați de Mine Însumi poate fi ușor de constatat de îndată ce oamenii de bunăvoință încep să testeze cunoștințele spirituale care le sunt transmise prin voi. Deși nu se poate furniza nicio dovadă, deoarece cunoașterea spirituală le este complet străină oamenilor și nu poate fi susținută prin dovezi din cauza libertății credinței (deoarece cunoașterea spirituală le este complet străină oamenilor și nu poate fi susținută prin dovezi din cauza libertății credinței); cu toate acestea, oricine este de bunăvoință va avea în sine convingerea că se află pe calea cea bună. Astfel, el poate să creadă și fără dovezi și totuși știe că ceea ce crede este corect.... dar această lume și împărăția spirituală sunt două tărâmurii complet diferite care sunt conectate doar prin credință. Dar dacă primiți cunoștințe din împărăția spirituală care nu pot fi obținute prin gândire intelectuală, voi, oamenii, le puteți accepta cu siguranță ca pe un semn al realității acestei împărății, pentru că vi se deschid domenii despre care numai Eu Însumi vă pot informa în mod veridic.... Prin urmare, nu este un semn de acuitate intelectuală dacă o persoană vrea să nege această împărăție doar pentru că ea însăși nu știe despre ea. Dar fiecare persoană ar putea obține aceste dovezi dintr-o lume spirituală dacă M-ar aborda pentru ele, însă acest lucru este de obicei împiedicat de intelectul său, care vrea să înțeleagă doar ceea ce poate fi dovedit. Și, prin urmare, el nu poate depăși limitele intelectului său, își stabilește singur limite prin necredința sa care îl împiedică să gândească vreodată în afara tărâmului pământesc, să se gândească la probleme care sunt de nerezolvat pentru el și ca apoi să îi ceară lămuriri Creatorului Însuși. Dar cum pentru a face acest lucru trebuie să creadă în acest Creator, doar omul credincios poate stabili contactul cu El, iar necredinciosul se mulțumește cu lumea pe care o vede și care înseamnă pentru el lumea reală. Dar ce rezultate ar putea obține persoana care, în afară de ascuțimea intelectului său, este și profund devotată, care se adresează Mie în toate întrebările la care apoi aş răspunde și Eu pentru el? Dar aceștia sunt puțini, deoarece oamenii se feresc de obicei să aibă o astfel de legătură cu împărăția spirituală pentru că atunci vor fi considerați de semenii lor ca fiind supranaturali care nu se încadrează în structura lumii pământești. Cu toate acestea, dacă ați ști cât de benefică poate fi activitatea unor astfel de oameni, cât de importante sunt cunoștințele pe care le primesc de Sus, atunci ați face tot ce vă stă în putință pentru a vă îmbogăți cu cunoștințele lor, pentru că aceasta este calea pe care voi, oamenii, o veți urma pentru a părăsi împărăția pământească și a intra în împărăția spirituală, care este adevărata casă a fiecărui om și care vă va primi pe toți într-o zi, indiferent dacă sunteți maturi sau nu. Eu Însumi vă ofer un har nemaîntâlnit, vorbindu-vă pentru a uni aceste două împărății, pentru a le oferi tuturor oamenilor posibilitatea de a face pasul din împărăția pământească în împărăția spirituală, iar voi respingeți acest har pentru că intelectul vostru se împotrivesc, pentru că nu lăsați inima să vorbească.... Dar inima nu vă poate vorbi pentru că vă lipsește dragostea.... Iată de ce vi se recomandă în mod constant să iubiți, pentru că numai iubirea pentru Mine și pentru aproapele vostru vă poate înmuia inima și atunci veți fi mai dispuși să Mă ascultați. Eu cer mereu iubire de la voi doar pentru a putea apoi să vă transmit cunoștințe care depășesc intelectul vostru, ceea ce vă va face cu adevărat fericiți, căci dobândirea unei înțelegeri în domenii care altfel sunt închise pentru un muritor va face fericit orice om și îi va da bucuria liniștită a unui cunoscător care nu mai umblă în întuneric, ci pentru care totul este clar și luminos.... Și tocmai împrejurarea de a vă putea înălța gândurile în teritorii necunoscute până acum ar trebui să vă convingă de adevărul unei astfel de cunoașteri și, prin urmare, ar trebui să dobândiți voi înșivă această cunoaștere, întotdeauna cu gândul că într-o zi veți locui în această împărăție, că veți pași doar temporar pe Pământ și că într-o zi veți intra în adevărata voastră casă. Atunci veți stabili din nou contactul cu Mine, care v-am urmărit în abis, care am așteptat atât de mult timp până când ați fost capabili să vă uniți din nou în mod conștient cu Mine ca ființă umană, pentru ca apoi să vă puteți face din nou fericiți și voi înșivă prin aportul de cunoștințe pe care le dețineți cândva în mare măsură.... Dar atunci nu veți fi departe de întoarcerea voastră finală acasă, vă veți întoarce în casa Tatălui vostru pe care ați părăsit-o cândva de bună voie....

Amin

Nivelul minim spiritual provoacă schimbarea radicală a Pământului....

B.D. Nr. 7581
19. aprilie 1960

Nu veți mai experimenta ascensiunea spirituală pe acest Pământ. A fost atins un punct scăzut care aproape că nu mai poate fi depășit, deoarece oamenii trăiesc doar cu simțurile lumesti; ei nu se gândesc la o viață spirituală și nici nu se gândesc dacă își îndeplinesc sarcina lor pământească reală, deoarece nu văd altă sarcină pământească decât aceea de a-și asigura prosperitatea fizică și de a se bucura din plin de viață.... Faptul că oamenii își încep ziua cu gânduri orientate spiritual este rar și doar acești puțini își trăiesc viața pământească în mod conștient.... Aceștia simt că ființa umană nu se află pe lume doar de dragul vieții pământești; ei gândesc și, pentru că sunt de bunăvoință, ajung încet-încet și ei să își dea seama de scopul vieții pământești.

Dar aceștia sunt puțini și doar rareori o ființă umană reușește să își conducă semenii pe aceeași cale și să facă credibil scopul său real. Și, prin urmare, se poate vorbi și de un nivel minim spiritual care necesită o schimbare, care presupune o disoluție a creației, care trebuie să ducă inevitabil la o schimbare pământească și spirituală. Trebuie să recunoaștem că au existat adesea perioade în care oamenii au trăit fără Dumnezeu, când s-au întâmplat multe nedreptăți și când activitatea satanică era evident recognoscibilă. Dar această stare a devenit galopantă, aproape toți oamenii duc acum o viață superficială, ei nu se mai gândesc la nimic, nu mai au simțul responsabilității, cresc fără credință sau se mișcă doar într-o credință formală, care, însă, este complet lipsită de valoare pentru dezvoltarea sufletului. De asemenea, ei se mișcă în eroare, în gândire greșită, sunt departe de adevăr și nici nu-l pot găsi pentru că sunt lipsiți de iubire.... Și aceasta este ceea ce îmbolnăvește omenirea, că iubirea s-a răcit.... Încât oamenii nu mai sunt deci capabili să creadă într-un Dumnezeu și Creator care este iubire, înțelepciune și putere în Sine Însuși și în fața Căruia vor trebui să răspundă într-o zi pentru modul lor de viață.... Le lipsește iubirea și, prin urmare, și cunoașterea, sunt orbi din punct de vedere spiritual și se îndreaptă spre abis, pentru că sfârșitul va veni irevocabil, deoarece ordinea trebuie să fie creată din nou într-o zi, dacă se dorește ca dezvoltarea ascendentă să continue în scopul pentru care ființa umană locuiește pe Pământ. Tot ceea ce mai poate fi salvat înainte de sfârșit va fi salvat pentru că iubirea lui Dumnezeu va ajuta acolo unde există cea mai mică voință de bine. Dar ar fi greșit să ne așteptăm ca oamenii să-și schimbe atitudinea față de Dumnezeu și față de credință, ar fi greșit să ne așteptăm ca pe acest Pământ să aibă loc o schimbare spirituală. Pentru că oamenii acordă prea multă putere adversarului lui Dumnezeu, iar acesta se folosește cu adevărat de ea. De aceea, activitatea lui trebuie să ia sfârșit într-o bună zi, puterea lui Dumnezeu trebuie să îi fie luată, timpul lui trebuie să ia sfârșit, ceea ce înseamnă, de asemenea, să-i pună pe toți cei care îi sunt robiți în același mod ca și pe el, astfel încât activitatea malefică să ia sfârșit pentru o lungă perioadă de timp. Iar acest lucru necesită și o dizolvare și o remodelare a creațiilor de pe Pământ care adăpostesc substanțe spirituale, ceea ce la rândul său necesită o nouă creație.... ca un Nou Pământ să ia naștere pentru ca dezvoltarea spirituală să poată continua.... Iar Dumnezeu știe când a sosit timpul pentru acest lucru, El știe când omenirea a ajuns în punctul cel mai de jos, când este necesară o transformare a Pământului și a tuturor creațiilor sale, iar El va respecta și acest moment conform planului din veșnicie....

Amin

Legătura iubirii divine....

B.D. Nr. 5961
19. mai 1954

Lăsați-vă capturați de iubirea Mea și veți deveni liberi de cel care este lipsit de orice iubire și care, prin urmare, încearcă și el să vă retragă iubirea Mea, dacă sunteți robiți de el. Iubirea Mea vă înfășoară într-adevăr o legătură fermă în jurul vostru, vă înlănțuie ferm de Mine, ca să spunem așa, și totuși veți îndura această legătură cu bucurie și fericire și nu veți mai dori să o dezlegați voi înșivă.... Vă veți supune Mie ca Dumnezeu și Domn al vostru, dar îl veți recunoaște în Mine și pe Tatăl, pe care vă grăbiți de bunăvoie să-L întâlniți pentru a mărturisi și voi iubirea voastră pentru Mine. Lanțul iubirii Mele nu este o constrângere pentru voi, într-adevăr, voi nu vă veți mai distanța veșnic de Mine, ci sunteți creații complet libere, sunteți copiii Mei care preiau moștenirea Tatălui și astfel lucrați și

creați împreună cu Mine și sunteți fericiți. Căci Eu nu înfășor în jurul vostru lanțul iubirii Mele împotriva voinței voastre, ci aștept până când vă lăsați legați, până când vă împingeți spre Mine pentru ca Eu să vă prind pentru a nu vă mai lăsa niciodată să plecați.... Dar, pentru ca voi să doriți să fiți și să rămâneți uniți cu Mine, vă vorbesc pentru că vreau să învățați să Mă recunoașteți ca Dumnezeu și Tată al vostru, a cărui iubire vă aparține de la început, pentru ca și voi să Mă recunoașteți ca iubire.... Căci trebuie să Mă recunoașteți mai întâi pentru ca acum să vă străduiți și voi să vă îndreptați spre Mine.... Și Eu vă dau lumină, pentru că în voi este încă întuneric.... Eu sunt încă atât de voalat în fața ochilor voștri, încât nu Mă puteți recunoaște și, prin urmare, nu aveți dorința de a vă uni cu Mine.... până când ochii voștri nu observă o strălucire blândă care emană de la Mine și care cade benefic în inima voastră. Și atunci Îmi deschideți ușa inimii voastre și vreți ca Eu să intru.... Atunci deja vă doriți apropierea Mea, și atunci veți face și voi totul pentru a Mă reține, și atunci iubirea Mea vă va îmbrățișa și vă va ține captivi, iar voi veți fi fericiți și nu veți mai dori să vă desprindeți de Mine.... Lăsați-vă capturați de iubirea Mea și veți fi creaturi fericite deja pe Pământ.... Intrați în mod conștient în contact cu Mine și vă veți elibera de dușmanul sufletelor voastre care nu vă poate urmări dacă căutați apropierea Mea.... Considerați că numai dorința pentru Mine vă eliberează, pentru că Eu Însumi pot acum să Mă apropiu de voi și acolo unde sunt Eu, adversarul Meu fuge. Voi aruncați o cătușă opresivă și vă supuneți cu bucurie puterii Mele, vă lăsați voluntar legați și vă bucurați de această captivitate, căci în iubirea Mea veți fi acum veșnic fericiți...

Amin